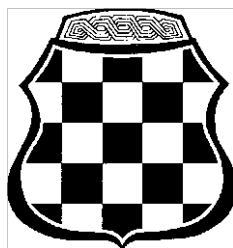

NARODNE NOVINE

ŽUPANIJE ZAPADNOHERCEGOVAČKE
SLUŽBENO GLASILO

GODIŠTE I, BROJ 6, ŠIROKI BRIJEG, 31. PROSINCA 1996.

PREGLED SADRŽAJA

SKUPŠTINA ŽUPANIJE ZAPADNOHERCEGOVAČKE

50 ZAKON o prekršajima 85

50

Na temelju članka 36. stavka 1. točke b. Ustava Županije
Zapadnohercegovačke ("Narodne novine Županije
Zapadnohercegovačke", br. 1/96), donosim

O D L U K U

O PROGLAŠENJU ZAKONA O PREKRŠAJIMA

Proglašavam Zakon o prekršajima, koji je donijela
Skupština Županije Zapadnohercegovačke, na sjednici 30.
prosinca 1996. godine.

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE ŽUPANIJA
ZAPADNOHERCEGOVAČKA

- Ž U P A N -

Broj: Ž-142/96

Široki Brijeg, 30. prosinac 1996.

Župan

Jozo Marić, v.r.

Z A K O N

O PREKRŠAJIMA

DIO PRVI

I. OPĆE ODREDBE

1. Prekršaji

Članak 1.

Prekršaji su zakonom ili drugim propisom utvrđene povrede javnog poretka za koje su propisane kazne, ukor i zaštitne mjere (u daljnjem tekstu: sankcije).

Sankciju počinitelju prekršaja može izreći samo nadležni sud za prekršaje (u daljnjem tekstu: sud), u postupku koji je pokrenut i proveden po ovom Zakonu.

2. Nema ni prekršaja ni kazne bez propisa

Članak 2.

Nitko ne može biti kažnjen za radnju koja, prije nego stoje učinjena, nije bila zakonom ili drugim propisom određena kao prekršaj i za koju nije bilo propisano kako će se kazniti onaj koji je počinio.

3. Svrha kažnjavanja

Članak 3.

Svrha kažnjavanja jeste:

- sprečavanje djelatnosti kojima se povređuje javni poredak,
- sprečavanje počinitelja da čini prekršaje i njegov preodgoj,
- odgojni utjecaj na druge da ne čine prekršaje,
- jačanje morala i utjecaj na razvijanje društvene odgovornosti i stege građana.

4. Vremensko važenje propisa

Članak 4.

Odgovornost za prekršaj određuje se prema propisu koji je važio u vrijeme izvršenja prekršaja.

Ako je poslije izvršenog prekršaja izmijenjen propis o prekršaju, primijenit će se propis blaži za počinitelja.

5. Teritorijalno važenje propisa

Članak 5.

Propisi o prekršajima vrijede:

- za teritorij, odnosno područje Županije Zapadnohercegovačke (u daljnjem tekstu: Županija ukoliko je propis o prekršajima donijelo županijsko tijelo vlasti),
- općine na teritoriju Županije, ukoliko je propis o prekršajima donijelo općinsko tijelo vlasti.

Propisi o prekršajima koji važe na teritoriji Županije primjenit će se i na osobu koja izvan njezinog teritorija počinio prekršaj na zrakoplovu registriranom u Županiji.

6. Propisivanje prekršaja

Članak 6.

Prekršaji se mogu propisivati:

1. zakonom,
2. odlukom općinskog vijeća i
3. uredbom i odlukom Vlade Županije

Propisima iz stavka 1. ovog članka mogu se propisati prekršaji i sankcije za te prekršaje pod uvjetima određenim ovim Zakonom.

7. Način izvršenja prekršaja

Članak 7.

Prekršaj može biti izvršen činjenjem ili nečinjenjem. Prekršaj je izvršen nečinjenjem ako je počinitelj propustio izvršiti radnju koju je bio dužan izvršiti.

8. Vrijeme izvršenja prekršaja

Članak 8.

Prekršaj je izvršen u vrijeme kad je počinitelj radio ili je bio dužan raditi, bez obzira kad je posljedica nastupila.

9. Mjesto izvršenja prekršaja

Članak 9.

Prekršaj je izvršen kako u mjestu gdje je počinitelj radio ili bio dužan raditi, tako i u mjestu gdje je posljedica nastupila, ukoliko propisom o prekršaju nije drukčije određeno.

II. ODGOVORNOST ZA PREKRŠAJE

1. Umišljaj i nehat

Članak 10.

Za odgovornost za prekršaj dovoljan je nehat počinitelja, ukoliko propisom o prekršaju nije određeno da će se kazniti za radnju počinjenu samo sa umišljajem.

Članak 11.

Prekršaj je počinjen sa umišljajem kad je počinitelj bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje; ili kad je bio svjestan da usljed njegovog činjenja ili nečinjenja, može nastupiti zabranjena posljedica, ali je pristao na njezino nastupanje.

Članak 12.

Prekršaj je počinjen iz nehata kad je počinitelj bio svjestan da usljed njegovog činjenja ili nečinjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držao da će je moći spriječiti ili da ona neće nastupiti; ili kad nije bio svjestan mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice, iako je prema okolnostima i prema svojim

osobnim svojstvima bio dužan i mogao biti svjestan te mogućnosti.

2. Uračunljivost

Članak 13.

Nije odgovoran za prekršaj počinitelj koji u vrijeme izvršenja prekršaja nije mogao shvatiti značaj svoje radnje ili propuštanja, ili nije mogao upravljati svojim postupcima usljed trajne ili privremene duševne bolesti, privremene duševne poremećenosti ili zaostalog duševnog razvoja (neuračunljivost).

Počinitelj prekršaja čija je sposobnost da shvati značaj svoje radnje ili propuštanja ili sposobnost da upravlja svojim postupcima bila bitno smanjena usljed nekog stanja iz stavka 1. ovog članka, može se blaže kazniti (bitno smanjena uračunljivost).

Okolnost da je prekršaj počinjen pod utjecajem alkohola ili opojnih droga ne isključuje odgovornost počinitelja.

3. Nužna obrana

Članak 14.

Nije prekršaj ona radnja koja je učinjena u nužnoj obrani.

Nužna je ona obrana koja je neophodno potrebna da počinitelj od sebe ili drugog odbije istovremeni protupravni napad.

4. Krajnja nužda

Članak 15.

Nije prekršaj ona radnja koja je učinjena u krajnjoj nuždi.

Krajnja nužda postoji kad je radnja učinjena radi toga da počinitelj otkloni od sebe ili drugog istovremenu neskrivljenu opasnost koja se na drugi način nije mogla otkloniti, a pri tome počinjeno zlo nije veće od zla koje je prijetilo.

5. Prekoračenje granica nužne obrane i krajnje nužde

Članak 16.

Ako je počinitelj prekoračio granice nužne obrane odnosno krajnje nužde može se blaže kazniti, a ako je to prekoračenje učinjeno pod osobito olakšavajućim okolnostima, postupak se može obustaviti.

6. Stvarna zabluda

Članak 17.

Za prekršaj nije odgovorna osoba koja je u vrijeme izvršenja prekršaja bila u stvarnoj zabludi.

Stvarna zabluda postoji ako je počinitelj u vrijeme izvršenja prekršaja pogrešno shvatio da postoje okolnosti

prema kojima bi, da su one stvarno postojale, njegova radnja bila dozvoljena.

7. Sila, prijetnja i prinuda

Članak 18.

Za prekršaj nije odgovorna osoba koja je prekršaj počinila pod utjecajem sile, prijetnje ili prinude.

8. Pravna zabluda

Članak 19.

Nepoznavanje propisa kojima se predviđa prekršaj ne isključuje odgovornost počinitelja.

Ako počinitelj iz opravdanih razloga nije znao daje njegova radnja zabranjena može se blaže kazniti ili se protiv njega može obustaviti postupak.

9. Pokušaj

Članak 20.

Za pokušaj prekršaja počinitelj je odgovoran samo ako je to zakonom predviđeno.

Prekršaj je počinjen u pokušaju kad je počinitelj započeo izvršenje prekršaja ali ga nije dovršio.

10. Odgovornost pravne i odgovorne osobe

Članak 21.

Pravna osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi može odgovarati za prekršaj kad je to propisom o prekršaju predviđeno.

Pravna osoba je odgovorna za prekršaj ako je do izvršenja prekršaja došlo radnjom ili propuštanjem dužnog nadzora od strane tijela upravljanja ili odgovorne osobe u toj pravnoj osobi, ili radnjom druge osobe koja je bila ovlaštena postupati u ime pravne osobe.

Pravna osoba koja se nalazi pod stečajem odgovorna je za prekršaj bez obzira na to da li je prekršaj počinjen prije otvaranje ili u tijeku stečajnog postupka, ali joj se ne može izreći kazna, nego samo zaštitna mjera oduzimanja predmeta i oduzimanje imovinske koristi.

Županija, općina, tijela Županije i općina i druga tijela državne uprave, odnosno tijela društvene zajednice, ne mogu biti odgovorni za prekršaj.

Neće odgovarati za prekršaj odgovorna osoba u pravnoj osobi koja je postupala po naredbi druge odgovorne osobe ili tijela upravljanja ako je prethodno poduzela sve radnje koje je bila dužna poduzeti da bi spriječila izvršenje prekršaja.

Odgovornost odgovorne osobe za prekršaj ne prestaje zato što joj je prestao radni odnos u pravnoj

osobi, niti zato stoje nastala nemogućnost kažnjavanja pravne osobe usljed njenog prestanka.

Članak 22.

Zakonoin se može propisati da za prekršaj odgovara odgovorna osoba u tijelu Županije, odnosno općine ili drugom državnom tijelu.

Odgovorna osoba u pravnoj osobi, u tijelu Županije, odnosno općine ili drugom državnom tijelu ili tijelu mjesne zajednice odgovorna je za prekršaj ako je do izvišenja prekršaja došlo njezinom radnjom ili njezinim propuštanjem dužnog nadzora.

Na odgovornost odgovorne osobe u tijelu Županije, odnosno općine ili drugom državnom tijelu ili tijelu mjesne zajednice sukladno se primjenjuje odredba stavka 5. članka 21. ovog Zakona.

Odgovornost odgovorne osobe za prekršaj u tijelu Županije, odnosno općine ili drugom državnom tijelu ili tijelu mjesne zajednice, ne prestaje zato što joj je prestao radni odnos u toj zajednici ili tijelu.

11. Odgovornost strane pravne i strane odgovorne osobe

Članak 23.

Ako drukčije nije određeno u propisu kojim je predviđen prekršaj, strana pravna osoba i strana odgovorna osoba kaznit će se za prekršaj ako je prekršaj učinjen na teritoriju Županije i ako strana pravna osoba ima predstavništvo u Županiji.

12. Suučesništvo

Članak 24.

Ako više osoba sudjelovanjem u radnji izvršenja prekršaja ili na drugi način zajednički učine prekršaj, svatko od njih kaznit će se kaznom propisanom za taj prekršaj (suizvršitelji).

Tko drugog sa umišljajem podstrekne ili mu pomogne da počini prekršaj kaznit će se kao da ga je sam počinio (podstrekač, odnosno pomagač).

Podstrekač i pomagač su odgovorni u granicama svog umišljaja.

S obzirom na prirodu prekršaja, kao i na način i okolnosti pod kojima je podstrekavanje ili pomaganje izvršeno i stupanj odgovornosti podstrekača i pomagača, podstrekač i pomagač mogu se blaže kazniti.

Ako je podstrekavanje ili pomaganje izvršeno pod osobito olakšavajućim okolnostima ili ako do izvršenja prekršaja nije došlo, protiv podstrekača odnosno pomagača postupak će se obustaviti.

Kao pomaganje u izvršenju prekršaja smatra se naročito: davanje savjeta ili naputaka kako da se izvrši prekršaj, stavljanje počinitelju na raspolaganje sredstava za izvršenje prekršaja, otklanjanje prepreka za izvršenje prekršaja, kao i unaprijed

obećano prikrivanje prekršaja, počinitelja, sredstava kojima je prekršaj učinjen, tragova prekršaja, ili predmeta koji su nastali izvršenjem prekršaja.

III.

SANKCIJE

1. Vrste kazni

Članak 25.

Za prekršaj se može propisati novčana kazna ili kazna zatvora.

Za jedan prekršaj se može alternativno propisati i novčana kazna i kazna zatvora, ali tako da se može izreći samo jedna od njih.

Za prekršaje počinjene radi stjecanja materijalne koristi zakonom se mogu propisati obadvije kazne tako da se mogu izricati zajedno.

Za prekršaje pravne osobe kao i odgovorne osobe može se propisati samo novčana kazna.

2. Novčana kazna

Članak 26.

Novčana kazna ne može se propisati u iznosu manjem od 15 DEM.

Zakonom se može propisati novčana kazna za fizičku osobu do 5.000,00 DEM, a za pravnu osobu do 20.000 DEM.

Ostalim propisima o prekršajima novčana kazna može se propisati za fizičku osobu do 1.500 DEM, a za pravnu osobu do 6.000 DEM

Za prekršaj pojedinaca koji samostalno obavljaju djelatnost osobnim radom, zakonom se može propisati novčana kazna do 10.000 DEM, a ostalim propisima o prekršajima do 3.000 DEM.

Zakonom ili propisom Županije može se za prekršaje koji predstavljaju težu povredu županijskih propisa propisati za pravne osobe, odgovorne osobe, pojedince koji samostalno obavljaju djelatnost osobnim radom i druge pojedince, novčana kazna u srazmjeri sa visinom pričinjene štete ili neizvršene obveze, najviše do desetstrukog iznosa pričinjene štete, neizvršene obveze ili vrijednosti robe ili druge stvari koja je predmet prekršaja.

3. Plaćanje novčane kazne

Članak 27.

U rješenju o prekršaju određuje se rok plaćanja novčane kazne koji ne može biti kraći od 15 dana ni duži od tri mjeseca, računajući od dana pravomoćnosti rješenja odnosno dostave drugostupanjskog rjčšenja.

U opravdanim slučajevima sud koji je donio iješenje o prekršaju u prvom stupnju može dozvoliti da se novčana kazna isplati u otplatama.

U slučaju iz stavka 2. ovog članka sud će odrediti način i rok isplate koji ne može biti duži od šest mjeseci.

4. Zamjena novčane kazne

Članak 28.

U slučaju da kažnjena fizička osoba u određenom roku ne plati novčanu kaznu koja ne prelazi iznos 900 DEM, ta kazna će se zamijeniti kaznom zatvora računajući svakih započelih 15 DEM novčane kazne za jedan dan zatvora, ali tako da kazna zatvora ne može biti duža od 60 dana.

Zamjena novčane kazne u kaznu zatvora obavlja se na temelju rješenja općinskog suda za prekršaje da novčana kazna nije plaćena i da se ima izvršiti upućivanjem kažnjenog u zatvor.

Ako kažnjena fizička osoba isplati samo jedan dio novčane kazne, ostatak novčane kazne ako ne prelazi iznos 900 DEM, zamijenit će se kaznom zatvora.

Ako kažnjena fizička osoba u postupku izvršenja isplati novčanu kaznu u cijelosti, započeto izvršenje će se obustaviti ako isplati samo dio novčane kazne, ostatak će se srazmjerno zamijeniti u zatvor, a ako isplati ostatak novčane kazne, izvršenje kazne zatvora će se obustaviti.

Ako kažnjena fizička osoba ne plati u određenom roku novčanu kaznu koja prelazi iznos do 900 DEM, ili ako kažnjena pravna osoba ne plati u određenom roku novčanu kaznu naplata će se izvršiti prinudno.

U slučaju da se novčana kazna od fizičke osobe ne može naplatiti prinudnim putem, zamijenit će se prema odredbi stavka 1. ovog članka.

Ako je za jedan prekršaj pored novčane kazne izrečena i kazna zatvora, zatvor kojim se zamjenjuje novčana kazna i izrečena kazna zatvora ne mogu ukupno trajati duže od 90 dana.

Ako je izrečena novčana kazna za prekršaj za koji je pored te kazne alternativno propisana i kazna zatvora, u slučaju zamjene novčane kazne u kaznu zatvora, kazna zatvora ne smije preći najveću mjeru kazne zatvora propisane za taj prekršaj.

Novčana kazna ne može se zamijeniti u kaznu zatvora mlađem časniku, časniku ili vojnom službeniku u aktivnoj službi oružanih snaga Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija).

5. Kazna zatvora

Članak 29.

Kazna zatvora može se propisati samo zakonom.

Kazna zatvora ne može se propisati u trajanju kraćem od jednog dana ni dužem od 60 dana.

Kazna zatvora može se propisati za prekršaje kojima se teže narušava javni red i mir ili kojima se ugrožava život ili zdravlje ljudi ili zbog kojih mogu nastupiti druge teže posljedice.

Kazna zatvora izriče se na pune dane.

6. Opće pravilo o odmjeraivanju kazne

Članak 30.

Za određeni prekršaj odmjerit će se kazna u granicama koje su za taj prekršaj propisom o prekršaju određene, uzimajući u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna bude veća ili manja (otežavajuće i olakšavajuće okolnosti), a naročito težinu učinjenog prekršaja i njegove posljedice, okolnosti pod kojima je prekršaj učinjen, stupanj odgovornosti počinitelja, pobude iz kojih je prekršaj počinjen, raniji život, osobne prilike i držanje počinitelja poslije počinjenog prekršaja.

Pri odmjeraivanju novčane kazne uzet će se u obzir i imovno stanje počinitelja, odnosno ekonomsko stanje pravne osobe.

Sankcije izrečene za raniji prekršaj ne mogu se uzeti kao otežavajuća okolnost ako je od dana pravomoćnosti rješenja o prekršaju do izvršenja novog prekršaja proteklo više od dvije godine.

Članak 31.

Ako su novčana kazna i kazna zatvora alternativno propisane, kazna zatvora će se izreći za prekršaj kojim su prouzrokovane teže posljedice ili za prekršaj koji ukazuje na veći stupanj odgovornosti počinitelja.

Članak 32.

Kazna zatvora ne može se izreći trudnoj ženi poslije navršena tri mjeseca trudnoće i majci do navršene jedne godine života djeteta, odnosno za vrijeme od šest mjeseci poslije porođaja ako je dijete mrtvo rođeno ili u tom vremenu umrlo.

7. Odmjeraivanje kazne kod stjecaja

Članak 33.

Ako je počinitelj jednom radnjom ili sa više radnji počinio više prekršaja po kojima nije doneseno rješenje o prekršaju, a postupak se vodi pred istim sudom, utvrdit će se prethodno kazna za svaki prekršaj i izreći sve utvrđene kazne, a ako su kazne iste vrste, izreći će se jedna ukupna kazna koja je jednaka zbiru pojedinih utvrđenih kazni, s tim da ukupna kazna zatvora ne može preći 60 dana, a ukupna novčana kazna najveću mjeru novčane kazne propisane ovim Zakonom.

Ako je u slučaju iz stavka 1. ovog članka za više prekršaja izrečena kazna zatvora preko 30 dana i novčana kazna, kazna zatvora kojom se zamjenjuje novčana kazna ne može zajedno sa izrečenom kaznom zatvora, preći 90 dana.

Na način propisan u stavku 1. ovog članka postupit će se i kod izricanja zaštitnih mjera, s tim da ukupno trajanje zaštitne mjere ne može preći najveću propisanu zakonsku mjeru te vrste zaštitne mjere.

8. Ublažavanje kazne

Članak 34.

Ako prekršajem nisu prouzrokovane teže posljedice a postoje takve olakšavajuće okolnosti koje ukazuju da će se i sa blažom kaznom postići svrha kažnjavanja, propisana kazna može se ublažiti na jedan od sljedećih načina:

1. izreći kaznu ispod najmanje mjere kazne koja je propisana za taj prekršaj, ali ne i ispod najmanje zakonske mjere te vrste kazne,
2. umjesto propisane kazne zatvora izreći novčanu kaznu,
3. umjesto propisane kazne zatvora i novčane kazne izreći samo jednu od tih kazni.

9. Ukori

Članak 35.

Ako postoje okolnosti koje u znatnoj mjeri umanjuju odgovornosti počinitelja tako da se može očekivati da će se ubuduće kloniti vršenja prekršaja i bez izricanja propisane kazne, umjesto kazne može se izreći ukor.

10. Posebni slučajevi obustave postupka

Članak 36.

Kad se prekršaj sastoji u neispunjenju propisane obveze ili je prekršajem pričinjena imovinska šteta, prekršajni postupak se može obustaviti ako je počinitelj prekršaja prije donošenja rješenja o prekršaju ispunio propisanu obvezu ili naknadio odnosno otklonio pričinjenu štetu, a s obzirom na prirodu prekršaja, osobna svojstva počinitelja i okolnosti pod kojima je prekršaj počinjen može se očekivati da će se počinitelj ubuduće kloniti vršenja prekršaja i bez izricanja kazne.

Sud nadležan za postupak, kad, s obzirom na prirodu prekršaja, osobna svojstva počinitelja i okolnosti pod kojima je prekršaj počinjen, ocijeni da će se počinitelj ubuduće kloniti vršenja prekršaja, može počinitelja prekršaja pozvati da u određenom roku propisanu obvezu ispuni, odnosno da pričinjenu štetu naknadi ili otkloni, u kom slučaju će se postupak obustaviti.

Rok iz stavka 2. ovog članka ne može biti duži od 30 dana.

11. Nekažnjavanje za prekršaj pravne osobe

Članak 37.

Pravna osoba će se blaže kazniti ili se uopće neće kazniti ako je prekršaj otkrilo i prijavilo tijelo upravljanja ili neko drugo ovlašteno tijelo ili drugo tijelo te pravne osobe ili djelatnici u toj pravnoj osobi.

12. Uračunavanje zadržavanja i pritvora u kaznu

Članak 38.

Vrijeme za koje je počinitelj prekršaja zadržan prije donošnja rješenja o prekršaju (članak 163.), uračunava se u izrečenu kaznu.

Ako je protiv počinitelja prekršaja u krivičnom postupku bio određen pritvor, a krivični postupak je pravomoćno okončan prije donošenja rješenja o prekršaju obustavom krivičnog postupka ili oslobadajućom presudom, odnosno odbijajućom presudom, osim zbog stvarne nenadležnosti suda, vrijeme koje je počinitelj prekršaja proveo u pritvoru uračunava mu se u izrečenu kaznu za prekršaj.

Pritvor, odnosno zadržavanje koje je trajalo duže od 12, a kraće od 24 sata, računa se u jedan dan zatvora odnosno 15 DEM.

13. Kažnjavanje na licu mjesta

Članak 39.

Ako je propisom o prekršaju propisana samo novčana kazna u određenom iznosu, može se istim propisom odrediti da ovlaštene osobe na licu mjesta izriču i naplaćuju od počinitelja prekršaja kaznu u određenom iznosu.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka novčana kazna koja se naplaćuje na licu mjesta može se propisati za fizičku osobu i odgovornu osobu u pravnoj osobi u iznosu do 50 DEM, a za pravnu osobu i pojedinca koji samostalno obavlja djelatnosti osobnim radom sredstvima rada u vlasništvu građana u iznosu do 200 DEM.

Na licu mjesta ne mogu se izricati zaštitne mjere.

IV. ZAŠTITNE MJERE I NJIHOVA PRIMJENA

1. Propisivanje zaštitnih mjera

Članak 40.

U okviru opće svrhe izricanja sankcija za prekršaje, svrha zaštitnih mjera je odstraniti stanja ili okolnosti koje mogu utjecati da počinitelj ponovo vrši prekršaje.

Zaštitne mjere mogu se propisati samo zakonom.

Za prekršaj se mogu propisati sljedeće zaštitne mjere:

1. oduzimanje predmeta,
2. zabrana obavljanja samostalne djelatnosti,
3. zabrana upravljanja motornim vozilom,
4. udaljenje stranca sa teritorija Županije,
5. obvezno liječenje alkoholičara i narkomana. Zakonom se mogu propisati i druge zaštitne mjere

ako to zahtijeva posebna priroda prekršaja, s tim da njihovo trajanje ne može biti duže od jedne godine.

2. Izricanje zaštitnih mjera

Članak 41.

Zaštitne mjere izriču se uz kaznu.

Zaštitne mjere iz toč. 1., 4. i 5 stavak 3. članka 40. mogu se, pod uvjetima predviđenim ovim Zakonom, izreći i kad nisu propisane za prekršaje.

Zaštitne mjere mogu se izreći i ako kazna za prekršaj nije izrečena samo ako je takva mogućnost predviđena u zakonu.

3. Oduzimanje predmeta

Članak 42.

Predmeti koji su uporabljeni ili su bili namijenjeni za izvršenje prekršaja ili koji su nastali izvršenjem prekršaja mogu se oduzeti ako su vlasništvo počinitelja prekršaja.

Predmeti iz stavka 1. ovog članka mogu se oduzeti i kad nisu vlasništvo počinitelja prekršaja ili njima ne raspolaže pravna osoba - počinitelj prekršaja, ako to zahtijevaju interesi opće sigurnosti, čuvanja života i zdravlja ljudi, sigurnost robnog prometa ili razlozi javnog morala, kao i u drugim slučajevima predviđenim zakonom.

Sud koji je donio rješenje o prekršaju odredit će sukladno posebnim propisima da li će se oduzeti predmeti uništiti, prodati ili predati zainteresiranom tijelu, odnosno organizaciji.

Predmeti koji se po zakonu mogu ili moraju oduzeti oduzet će se i kad se prekršajni postupak ne završi rješenjem kojim se okrivljeni oglašava odgovornim ako to zahtijevaju interesi opće sigurnosti ili razlozi morala kao i u drugim slučajevima određenim posebnim zakonom, o čemu se donosi posebno rješenje.

Oduzimanjem predmeta ne dira se u pravo trećih osoba na naknadu štete od počinitelja.

4. Zabrana obavljanja samostalne djelatnosti

Članak 43.

Zabrana obavljanja samostalne djelatnosti sastoji se u privremenoj zabrani počinitelju prekršaja da obavlja zanatsku ili drugu djelatnost za koju se izdaje dozvola nadležnog tijela.

Ako zakonom kojim se određuje prekršaj nisu posebno propisani uvjeti za izricanje mjere iz stavka 1. ovog članka, ta mjera se može izreći počinitelju prekršaja čije bi dalje bavljenje samostalnom djelatnošću bilo opasno po život ili zdravlje ljudi ili koji je zloupotrijebio samostalnu djelatnost za izvršenje prekršaja.

5. Zabrana upravljanja motornim vozilima

Članak 44.

Zabrana upravljanja motornim vozilom sastoji se u zabrani upravljanja motornim vozilom određene vrste ili kategorije.

Ako zakonom kojim se propisuje prekršaj nisu propisani uvjeti za izricanje mjere iz stavka 1. ovog članka, ta mjera može se izreći počinitelju prekršaja koji je počinio težu

povredu propisa o sigurnosti prometa, ili čije ranije kršenje tih propisa pokazuje da je opasno da počinitelj prekršaja upravlja motornim vozilom određene vrste ili kategorije.

Prilikom izvršenja mjera iz stavka 1. ovog članka, sud će posebno cijeniti činjenicu da li je počinitelj prekršaja vozač motornog vozila po zanimanju.

Zaštitna mjera iz stavka 1. ovog članka odnosi se i na upravljanje plovnim objektima u vodenom i zračnom prometu.

6. Udaljenje stranca sa teritorija Županije

Članak 45.

Udaljenje stranca sa teritorije Županije može se izreći strancu koji je kažnjen za prekršaj zbog koga je nepoželjan njegov daljnji boravak u Županiji.

7. Obvezno liječenje alkoholičara i narkomana

Članak 46.

Obvezno liječenje alkoholičara i narkomana može se odrediti prema počinitelju prekršaja koji se odao uživanju alkohola ili opojnih droga i zbog toga je počinio prekršaj, a postoji opasnost da će ponovo vršiti prekršaje.

8. Trajanje zaštitne mjere

Članak 47.

Zaštitna mjera zabrane obavljanja samostalne djelatnosti može se izreći u trajanju od tri mjeseca do jedne godine.

Zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom može se izreći u trajanju od jednog mjeseca do jedne godine.

Zaštitna mjera udaljenja stranca sa teritorije Županije može se izreći u trajanju od šest mjeseci do tri godine.

Trajanje zaštitnih mjera iz stavka 1. i 3. ovog članka, kao i zaštitnih mjera propisanih posebnim zakonom, računa se od dana kad je kazna zatvora izdržana ili zastarjela, a u slučaju izricanja novčane kazne ili ukora kao i u slučaju izricanja zaštitne mjere bez kazne, od dana pravomoćnosti rješenja o prekršaju.

Trajanje izrečene zaštitne mjere zabrane upravljanja motornim vozilom računa se od dana upisivanja zabrane u vozačku dozvolu, a na temelju pravomoćnog rješenja o izricanju te mjere.

Vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne računa se u vrijeme trajanja zaštitne mjere zabrane upravljanja motornim vozilom.

V. ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI

1. Osnov oduzimanja imovinske koristi

Članak 48.

Nitko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu izvršenjem prekršaja.

Korist iz stavka 1. ovog članka oduzet će se rješenjem o prekršaju kojim je utvrđeno izvršenje prekršaja, pod uvjetom predviđenim ovim Zakonom.

2. Način oduzimanja imovinske koristi

Članak 49.

Od počinitelja oduzet će se novac, predmeti od vrijednosti i svaka druga imovinska korist koji su pribavljeni prekršajem, a ako oduzimanje nije moguće činitelj će se obvezati da plati novčani iznos koji odgovara pribavljenoj imovinskoj koristi.

Ako kažnjeni u određenom roku ne plati novčani iznos iz stavka 1. ovog članka, naplata će se izvršiti prinudnim putem.

Imovinska korist pribavljena prekršajem može se oduzeti od osoba na koje je prenesena bez naknade ili uz naknadu koja ne odgovara stvarnoj vrijednosti, ako su one znale ili mogle znati da je imovinska korist pribavljena prekršajem.

Kad je imovinska korist iz stavka 3. ovog članka prenesena na bliske srodnike, oduzet će se od njih ako ne dokažu da su kao naknadu dali punu vrijednost.

3. Oduzimanje imovinske koristi od pravne osobe

Članak 50.

Ako je prekršajem počinitelja pribavljena imovinska korist za pravnu osobu, ta će se korist oduzeti od te pravne osobe.

4. Zastarjelost izvršenja rješenja oduzimanja imovinske koristi

Članak 51.

Odredbe članka 61. i 62. ovog Zakona primjenjuju se i u postupku izvršenja rješenja oduzimanja imovinske koristi.

5. Zaštita oštećenog

Članak 52.

Ako je oštećenom u prekršajnom postupku dosuđen imovinsko-pravni zahtjev, sud će izreći oduzimanje imovinske koristi, ukoliko ona prelazi dosuđeni imovinsko-pravni zahtjev oštećenog

VI. ODGOVORNOST I KAŽNJAVANJE MALOLJETNIKA

1. Odgovornost maloljetnika

Članak 53.

Protiv maloljetnika koji u vrijeme izvršenja prekršaja nije navršio 16 godina života (dijete i mladi maloljetnik) ne može se pokrenuti prekršajni postupak.

Maloljetnik koji je u vrijeme izvršenja prekršaja navršio 16 godina, a nije navršio 18 godina života (stariji maloljetnik), odgovoran je za prekršaj samo kao je u vrijeme izvršenja prekršaja s obzirom na svoju duševnu razvijenost mogao shvatiti značaj svoje radnje i upravljati svojim postupcima.

2. Kažnjavanje maloljetnika

Članak 54.

Starijem maloljetniku može se izreći ukor, novčana kazna i kazna zatvora, kao i zaštitne mjere iz članka 40. stavak 3. toč. 1. i 3. do 5. ovog Zakona.

Ukor se izriče ako je dovoljno da se zbog počinjenog prekršaja maloljetnik samo prekori.

Pri izricanju ukora ukazat će se starijem maloljetniku na štetnost njegovog postupka i predočit će mu se da u slučaju ponovnog izvršenja prekršaja može prema njemu biti izrečena kazna.

Starijem maloljetniku ne može se izreći kazna zatvora u trajanju dužem od 15 dana.

Ograničenje iz stavka 4. ovog članka važi i za slučajeve odmjerenja kazne u stjecaju (članak 33.) i zamjene novčane kazne u kaznu zatvora (članak 28.).

3. Odgovornost roditelja maloljetnika

Članak 55.

Propisom o prekršaju može se odrediti da će se roditelj, usvojitelj, odnosno staratelj maloljetnika koji je počinio prekršaj kazniti ako je počinjeni prekršaj posljedica njihovog propuštanja dužnog staranja o maloljetniku, a u mogućnosti su obavljati takav nadzor.

VII. OPĆE ODREDBE O IZVRŠENJU KAZNI

1. Svrha izvršenja kazni

Članak 56.

Izvršenjem kazne ostvaruje se svrha kažnjavanja propisana ovim Zakonom.

U izvršenju kazne ne smiju se kažnjenoj osobi nanositi fizičke patnje, niti vrijeđati njeno ljudsko dostojanstvo.

2. Uvjetni otpust

Članak 57.

Kažnjena osoba koja je izdržala polovinu, odnosno trećinu kazne zatvora može se uvjetno otpustiti sukladnom primjenom odredaba posebnog zakona iz područja krivičnog prava.

Sud će opozvati uvjetni otpust ako kažnjeni dok je na uvjetnom otpustu učini prekršaj za koji je izrečena kazna zatvora.

3. Troškovi izvršenja kazne

Članak 58.

Osoba prema kojoj je primijenjena kazna ne plaća troškove izvršenja, osim troškova izvršenja novčane kazne.

VIII. ZASTARJELOST

1. Zastarjelost pokretanja i vođenja postupka

Članak 59.

Prekršajni postupak ne može se pokrenuti ni voditi:

1. za prekršaje za koje je propisana novčana kazna do 150 DEM ili kazna zatvora do 15 dana - kad protekne šest mjeseci od dana kada je prekršaj počinjen;

2. za prekršaje za koje je popisana novčana kazna u iznosu većem od 150 DEM ili kazna zatvora u trajanju dužem od 15 dana kad protekne jedna godina od dana kada je prekršaj počinjen.

Zastarjelost za pokretanje i vođenje prekršajnog postupka prema odgovornoj osobi u pravnoj osobi cijeni se prema zastarjelosti za poduzimanje prekršajnog postupka prema pravnoj osobi, ako je za isti prekršaj propisana kazna i za pravnu osobu.

Zakonom se mogu za određene prekršaje odrediti duži rokovi od rokova iz stavka 1. ovog članka, ali ne duži od pet godina.

2. Zastarjelost izvršenja kazne

Članak 60.

Izvršenju izrečene kazne ne može se pristupiti ako od dana pravomoćnosti rješenja o prekršaju protekne:

1. za prekršaje za koje je izrečena novčana kazna do 150 DEM ili kazna zatvora do 15 dana - šest mjeseci;

2. za prekršaje za koje je izrečena novčana kazna u iznosu većem od 150 DEM ili kazna zatvora u trajanju dužem od 15 dana - jedna godina.

3. Zastarjelost izvršenja zaštitnih mjera

Članak 61.

Zastarjelost izvršenja zaštitnih mjera propisanih ovim Zakonom i posebnim zakonom nastupa kad protekne jedna

godina od dana pravomoćnosti rješenja kojim su te zaštitne mjere izrečene.

4. Tijek i prekid zastarjelosti

Članak 62.

Zastarjelost za pokretanje i vođenje prekršajnog postupka počinje od dana kada je prekršaj počinjen, a zastarjelost za izvršenje kazne, odnosno zaštitne mjere od dana pravomoćnosti rješenja kojim je kazna odnosno zaštitna mjera izrečena.

Zastarjelost se prekida svakom radnjom nadležnog tijela za postupak, odnosno za izvršenje, poduzetom radi gonjenja počinitelja prekršaja, odnosno izvršenja kazne i zaštitne mjere.

Svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovno teći, ali bez obzira na prekide, zastarjelost u svakom slučaju nastaje kad protekne dva puta onoliko vremena koliko je predviđeno člankom 59., 60. i 61. ovog Zakona.

Zastarjelost ne teče za vrijeme za koje se po zakonu gonjenje ne može otpočeti ili produžiti, odnosno za vrijeme za koje se po zakonu izvršenje kazne ili zaštitne mjere ne može poduzeti.

DIO DRUGI

IX. PREKRŠAJNI POSTUPAK

Temeljna načela postupka

Članak 63.

Prekršajni postupak pokreće se na zahtjev ovlaštenog tijela ili oštećenog.

Članak 64.

Sud koji vodi prekršajni postupak dužan je istinito i potpuno utvrditi činjenice koje su od važnosti za donošenje rješenja o prekršaju, sa jednakom brižljivošću ispitati kako okolnosti koje terete okrivljenog tako i okolnosti koje mu idu u korist.

Članak 65.

Sud koji vodi prekršajni postupak dužan je starati se da neznanje ili neukost stranaka ne bude na štetu njihovih prava

Članak 66.

Prekršajni postupak se vodi brzo i kratko, ali tako da se to ne odražava na pravilnost i zakonitost odluke koju treba donijeti.

Dokazivanje u prekršajnom postupku ograničit će se samo na činjenice koje su bitne za utvrđivanje materijalne istine.

Članak 67.

U prekršajnom postupku sud koji vodi postupak ocjenjuje dokaze po slobodnom uvjerenju.

Kod ocjene dokaza sud je dužan svaki dokaz cijeliti posebno i u svezi sa ostalim dokazima i na temelju takve ocjene izvesti zaključak da li je neka činjenica dokazana.

Članak 68.

Prije donošenja rješenja o prekršaju okrivljeni će se saslušati o predmetu zbog koga se protiv njega vodi postupak, osim u slučajevima predviđenim zakonom.

Članak 69.

Protiv pravne osobe i odgovorne osobe u pravnoj osobi vodi se jedinstven prekršajni postupak, osim ako postoje zakonski razlozi da se vodi postupak samo protiv jedne od njih.

Članak 70.

U službenoj uporabi u sudu je hrvatski i bošnjački jezik i latinično pismo.

Okrivljeni, svjedoci i druge osobe koje učestvuju u postupku imaju pravo pri izvođenju pojedinih radnji u prekršajnom postupku ili na usmenom pretresu uporabiti svoj jezik.

Ako se prekršajni postupak, odnosno usmeni pretres ne vodi na jeziku osoba iz stavka 2. ovog članka, osigurat će se usmeno prevođenje onog što ta osoba, odnosno druga iznese, kao i isprava i drugog pismenog dokaznog materijala.

O pravu na prevođenje poučit će se osoba iz stavka 2. ovog članka, koja se može odreći tog prava ako zna jezik na kome se vodi postupak.

U zapisniku će se zabilježiti daje data pouka i izjava sudionika. Prevođenje obavlja tumač, koga odredi sud koji vodi postupak.

Članak 71.

Protiv prvostupanjskog rješenja u prekršajnom postupku može se izjaviti žalba, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Rješenje u prekršajnom postupku pravomoćno je kad se više ne može pobijati žalbom ili kad žalba nije dozvoljena.

Članak 72.

Prije donošenja pravomoćnog rješenja o prekršaju okrivljeni može biti ograničen u svojoj slobodi i drugim pravima samo pod uvjetima određenim ovim Zakonom.

Članak 73.

Osobi koja je neopravdano kažnjena pripada pravo na naknadu štete koja joj je time prčinjena.

Članak 74.

Sudovi koji vode prekršajni postupak dužni su u tom postupku ukazivati jedni drugima pravnu pomoć. Postupak u pružanju pravne pomoći je hitan.

X. MJESNA I STVARNA NADLEŽNOST

1. Mjesna nadležnost

Članak 75.

Za vođenje prekršajnog postupka mjesno je nadležan sud na čijem je području prekršaj počinjen.

Sud nadležan za pravnu osobu, nadležan je i za odgovornu osobu u pravnoj osobi.

Ako je prekršaj počinjen na domaćem zrakoplovu, za vođenje prekršajnog postupka mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi domaće zrakoplovno pristanište u kome se završava putovanje počinitelja prekršaja, a ako je počinitelj prekršaja član posade -sud na čijem se području nalazi matično pristanište zrakoplova.

Članak 76.

Ako se mjesna nadležnost ne može odrediti prema mjestu izvršenja prekršaja, određuje se prema prebivalištu ili boravištu počinitelja prekršaja, odnosno sjedištu pravne osobe, ukoliko propis kojim je prekršaj određen važi i za područje na kome se nalazi njegovo prebivalište ili boravište, odnosno sjedište pravne osobe.

Članak 77.

Ako su po odredbama članka 75. i 76. ovog Zakona za postupak nadležna dva ili više sudova, postupak će voditi sud koji ga je prvi započeo.

Članak 78.

Sud koji je nadležan za počinitelja prekršaja, nadležan je i za suučesnike.

Za suučesnike je nadležan, po pravilu, sud koji je kao nadležan za jednog od njih prvi započeo postupak.

Protiv svih suučesnika se, po pravilu, vodi zajednički postupak, a kad je to cjelishodno, postupak protiv pojedinih suučesnika može se izdvojiti.

Članak 79.

Kad za isti prekršaj odgovaraju kao suizvršitelji građanska i vojna osoba, a za postupak protiv vojnih osoba su nadležna vojna tijela, postupak protiv građanskih osoba provest će se odvojeno od postupka protiv vojnih osoba.

Za prekršaje koje počine vojne osobe nadležan je sud određen ovim Zakonom, ako posebnim propisom nije drukčije određeno.

Članak 80.

Mjesno nadležan sud može predmet ustupiti sudu na čijem području počinitelj prekršaja ima prebivalište ili boravište, ali samo ako je očigledno da će se tako lakše, brže i ekonomičnije provesti postupak i da propis kojim je prekršaj određen vrijedi i za to područje.

Prije ustupanja predmeta, mjesno nadležni sud će odlučiti o pokretanju postupka i saslušati svjedoke predložene u zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka, koji imaju prebivalište odnosno boravište na njegovom području.

Predmeti u kojima se po odredbama stavka 1. i 2. članka 207. ovog Zakona može donijeti rješenje o prekršaju bez ispitivanja okrivljenog ne mogu se ustupiti po stavku 1. ovog članka.

Ako je povodom prigovora rješenje o prekršaju iz stavka 3. ovog članka stavljeno izvan snage, takvi predmeti se mogu ustupiti po stavku 1. ovog članka.

Članak 81.

Sud je dužan paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost.

Ako sud nađe da je za vođenje postupka nadležan drugi sud, ustupit će predmet bez odlaganja tom sudu.

Članak 82.

Kad je nadležni općinski sud za prekršaje iz pravnih ili stvarnih razloga spriječen postupati, dužan je otome izvijestiti Županijski sud za prekršaje koji će za postupak odrediti drugi sud za prekršaje na svom području ako je u pitanju izuzetan ili hitan slučaj i ukoliko propis o prekršaju vrijedi i za područje tog drugog suda.

2. Spajanje i razdvajanje postupka

Članak 83.

Ako je protiv jednog okrivljenog kod istog suda podneseno više zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka po kojima nije doneseno rješenje o prekršaju, provest će se po pravilu jedinstven prekršajni postupak i donijeti jedno rješenje.

Ako se protiv istog okrivljenog za više prekršaja vodi prekršajni postupak pred više sudova po kojima nisu donesena rješenja o prekršaju, nadležan je onaj sud koji je prvi pokrenuo prekršajni postupak, a ako postupak nije pokrenut, nadležan je sud kome je prvo podnesen zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka i postupit će se na način određen u stavku 1. ovog članka.

Članak 84.

Ako se pred sudom vodi prekršajni postupak protiv istog okrivljenog za više prekršaja ili protiv više okrivljenih zbog jednog ili više prekršaja, sud može iz razloga ejelishodnosti odlučiti da se postupak za pojedine prekršaje ili protiv

pojedinih okrivljenih razdvoji i posebno dovrši ili preda drugom sudu.

Članak 85.

Protiv rješenja kojim je odlučeno o spajanju ili razdvajanju prekršajnog postupka žalba nije dozvoljena.

3. Sukob nadležnosti

Članak 86.

O sukobu nadležnosti između općinskih sudova za prekršaje rješava Županijski sud za prekršaje.

Protiv rješenja kojim je raspravljen sukob nadležnosti žalba nije dozvoljena.

4. Izuzeće

Članak 87.

Sudac za prekršaje i druga službena osoba koja sudjeluje u prekršajnom postupku izuzet će se:

1. ako je oštećen prekršajem;
2. ako mu je okrivljeni, njegov branitelj, podnositelj zahtjeva, oštećeni ili njegov zastupnik odnosno njegov punomoćnik, bračni drug ili srodnik po krvi u pravoj liniji do bilo kog stupnja, u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja, a po tazbini do drugog stupnja;
3. ako je sa okrivljenim, njegovim braniteljem, tužiteljem ili oštećenim u odnosu staratelja, staranika, usvojitelja, usvojenika, hranitelja ili hranjenika;
4. ako je u toj prekršajnoj stvari sudjelovao kao predstavnik pravne osobe, zastupnik ili punomoćnik oštećenog, ili je saslušan kao svjedok ili kao vještak;
5. ako je sudjelovao u donošenju prvostupanjskog rješenja;
6. ako postoje okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristrasnost.

Članak 88.

Sudac za prekršaje čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće, dužan je prekinuti rad na tom predmetu i o tome obavijestiti predsjednika suda, koji će mu odrediti zamjenu.

Ako se radi o izuzeću predsjednika suda, on će odrediti sebi zamjenika između sudaca za prekršaje.

Ukoliko je u sudu u kojem se traži izuzeće iz stavka 2. ovog članka imenovan samo jedan sudac za prekršaje, sukladno odredbama ovog Zakona, predmet će se ustupiti drugom općinskom sudu za prekršaje.

Članak 89.

Izuzeće mogu tražiti okrivljeni i podnositelj zahtjeva. Osobe iz stavka 1. ovog članka zahtjev za izuzeće mogu podnijeti do donošenja rješenja o prekršaju.

Članak 90.

O zahtjevu za izuzeće koji podnose osobe iz stavka 1. članka 89. ovog Zakona, odlučuje predsjednik suda, a o zahtjevu za izuzeće predsjednika suda - predsjednik Županijskog suda za prekršaje.

Članak 91.

Prije donošenja rješenja o izuzeću uzet će se izjava od osobe čije se izuzeće traži.

Članak 92.

Protiv rješenja kojim se zahtjev za izuzeće usvaja nije dozvoljena žalba, a rješenje kojim se zahtjev za izuzeće odbija može se pobijati samo žalbom protiv rješenja o prekršaju.

XI. ZNAČENJE IZRAZA U OVOM ZAKONU

Članak 93.

Okrivljeni je osoba protiv koje je pokrenut prekršajni postupak.

Odgovorna osoba je ona osoba kojoj su u poduzeću, odnosno drugoj pravnoj osobi povjereni određeni poslovi koji se odnose na upravljanje, poslovanje ili proces rada, kao i osoba koja u tijelu Županije ili općine ili drugom državnom tijelu obavlja određene dužnosti.

Kažnjeni je osoba za koju je provomoćnim rješenjem utvrđeno daje odgovorna za određeni prekršaj.

Oštećeni je osoba čije je kakvo osobno ili imovinsko pravo prekršajem povrijeđeno ili ugroženo.

Pod silom smatra se i primjena hipnoze ili omamljujućih sredstava, s ciljem da se netko protiv svoje volje dovede u nesvjesno stanje ili onesposobi za otpor.

Isprava je svaki predmet koji je podoban ili određen sisati kao dokaz kakve činjenice koja ima vrijednost za pravne odnose.

XII. OKRIVLJENI I OŠTEĆENI

1. Okrivljeni

Članak 94.

Okrivljeni ima pravo podnositi dokaze, stavljati prijedloge i uporabljivati pravna sredstva predviđena ovim Zakonom.

Okrivljeni ima pravo braniti se sam ili uz stručnu pomoć branitelja.

Za branitelja se može uzeti odvjetnik, a njega može zamijeniti odvjetnik - pripravnik.

Izuzetno od odredbe stavka 3. ovog članka, za branitelja se može uzeti i diplomirani pravnik koji je sposoban okrivljenom pružiti pomoć u obrani.

Branitelj je ovlašten u korist okrivljenog poduzimati sve radnje koje može poduzeti okrivljeni.

Branitelj je dužan podnijeti punomoć sudu pred kojim se vodi prekršajni postupak.

Članak 95.

Za okrivljenu pravnu osobu u prekršajnom postupku sudjeluje njezin predstavnik, koji je ovlašten poduzimati sve radnje koje može poduzimati samo okrivljeni.

Članak 96.

Predstavnik pravne osobe je osoba koja je ovlaštena predstavljati pravnu osobu na temelju zakona ili drugog propisa, odnosno općeg akta pravne osobe.

Predstavnik pravne osobe mora imati pismeno ovlaštenje tijela upravljanja.

Predstavnik pravne osobe može biti samo jedna osoba.

Članak 97.

Predstavnik strane pravne osobe je osoba koja upravlja predstavništvom te pravne osobe u Županiji ako za predstavnika nije određena druga osoba.

Članak 98.

Predstavnik pravne osobe ne može biti osoba koja je u istoj stvari svjedok.

Predstavnik pravne osobe ne može biti ni odgovorna osoba protiv koje se vodi postupak za isti prekršaj, a koja ističe da je postupala na temelju naređenja druge odgovorne osobe ili tijela upravljanja (članak 21. stavak 5.).

U slučajevima iz stavka 1. i 2. ovog članka sud koji vodi prekršajni postupak dužan je obavijestiti pravnu osobu radi određivanja drugog predstavnika.

Sud je dužan uvijek upozoriti pravnu osobu ako je predstavnik pravne osobe u isto vrijeme i odgovorna osoba protiv koje se vodi prekršajni postupak.

Članak 99.

Ako pravna osoba na poziv suda koji vodi prekršajni postupak ne odredi svog predstavnika, (članak 98. stavak 3. i članak 151. stavak 6.) kaznit će se rješenjem tog suda novčanom kaznom do 300 DEM.

Ako i poslije izricanja kazne iz stavka 1. ovog članka, pravna osoba ne odredi svog predstavnika, kaznit će se za svako daljnje neodazivanje pozivu novčanom kaznom do 600 DEM.

Članak 100.

Okrivljena pravna osoba i okrivljena odgovorna osoba mogu imati svaki svog branitelja ili zajedničkog branitelja.

2. Oštećeni

Članak 101.

Oštećeni ima pravo:

1. podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka;
2. podnositi dokaze, stavljati prijedloge i isticati imovinsko-pravni zahtjev za naknadu štete ili povraćaj stvari;
3. izjaviti žalbu na rješenje koje je doneseno povodom njegovog zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka.

XIII. PODNESCI I ZAPISNICI

1. Podnesci

Članak 102.

Zahtjev za pokretanje postupka, prijedlozi, pravni lijekovi i druge izjave i saopćenja (u daljnjem tekstu: podnesci) podnose se pismeno, a okrivljeni i podnositelj zahtjeva ih mogu davati i usmeno u zapisnik.

Podnesci iz stavka 1. ovog članka moraju biti razumljivi i sadržavati sve što je potrebno da bi se po njima moglo postupiti.

Ako je podnesak nerazumljiv ili ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti pozvat će se podnositelj da ga u određenom roku, a najkasnije u roku osam dana ispravi, odnosno dopuni, a ako to ne učini, podnesak će se odbaciti.

2. Zapisnici

Članak 103.

O svakoj radnji poduzetoj u tijeku prekršajnog postupka sačinat će se zapisnik istovremeno kada se radnja obavlja, a ako to nije moguće, onda neposredno poslije toga.

Zapisnik vodi zapisničar.

Kada se vrši pretresanje stana i osoba zapisnik može voditi i osoba koja vrši pretresanje.

Kad zapisnik vodi zapisničar, zapisnik se sastavlja na taj način što osoba koja poduzima radnju kazuje glasno zapisničaru što će unijeti u zapisnik.

Osobi koja se isputuje može se dozvoliti da sama kazuje odgovore u zapisnik.

Članak 104.

U zapisnik se unosi naziv suda pred kojim se vrši radnja, mjesto gdje se vrši radnja, dan i sat kad se vrši radnja, imena prisutnih osoba i u kom svojstvu prisustvuju, kao i naznačenje prekršaja po kom se poduzima radnja.

Zapisnik treba sadržavati samo bitne podatke o tijeku i sadržaju poduzete radnje.

U zapisnik se unosi u obliku pripovijedanja, samo bitan sadržaj datih izjava i iskaza.

Pitanja se unose u zapisnik samo ako je potrebno da se razumije odgovor.

Kod poduzimanja radnji kao što su uviđaj ili pretresanje stana ili osoba, u zapisnik će se unijeti i podaci koji su važni s obzirom na prirodu takve radnje (opis, mjere i veličine predmeta ili tragova i si.), a ako su napravljene skice, crteži, planovi ili snimke, priključit će se zapisniku.

Članak 105.

Zapisnik se mora voditi uredno, u njemu se ne smije ništa izbrisati, dodati ili mijenjati.

Precrtana mjesta u zapisniku moraju ostati čitka.

Sva preinačenja, ispravke i dodaci unose se na kraju zapisnika i moraju biti ovjereni od strane osoba koje potpisuju zapisnik.

Članak 106.

Ispitana osoba, osobe koje obvezno prisustvuju radnjama u postupku kao i okrivljeni i oštećeni ako su prisutni, imaju pravo pročitati zapisnik ili zahtijevati da im se zapisnik pročita.

Na pravo iz stavka 1. ovog članka dužna je ispitana osoba upozoriti osoba koja poduzima radnju, a u zapisniku će se označiti da li je upozorenje učinjeno i da li je zapisnik pročitan.

Zapisnik će se uvijek pročitati, ako nije bilo zapisničara i to će se naznačiti u zapisniku.

Članak 107.

Zapisnik potpisuje ispitana osoba.

Ako se zapisnik sastoji od više stranica, ispitana osoba potpisuje svaku stranicu.

Zapisnik će potpisati tumač, ako ga je bilo, a pri pretresanju i osoba koja se pretresa ili čiji se stan pretresa.

Nepismena osoba umjesto potpisa stavlja kažiprst desne ruke, a zapisničar će ispod otiska upisati njeno ime i prezime.

Ako se usljed nemogućnosti da se stavi otisak desnog kažiprsta stavlja otisak nekog drugog prsta ili otisak sa lijeve ruke, u zapisniku će se naznačiti od kojeg je prsta i sa koje ruke uzet otisak.

U slučaju da ispitana osoba odbije potpisati zapisnik ili staviti otisak prsta, zabilježiti će se to u zapisniku i navest će se razlog odbijanja.

Ako se radnja nije mogla obaviti bez prekida, u zapisniku će se naznačiti dan i sat kad je nastao prekid, kao i dan i sat kada se radnja nastavlja.

Ako je bilo prigovora u pogledu sadržaja zapisnika, navest će se u zapisniku i ti prigovori.

Zapisnik na kraju potpisuje osoba koja je poduzela radnju i zapisničar.

Članak 108.

O vijećanju i glasovanju u drugostupanjskom postupku sastavit će se poseban zapisnik koji sadrži tijek glasovanja i odluku koja je donesena.

Ako je drugostupanjska odluka donesena jednoglasno, neće se sastavljati zapisnik nego će se na izvorniku odluke sastaviti bilješka o vijećanju i glasovanju.

Zapisnik potpisuju svi članovi vijeća i zapisničar. Odvojena mišljenja priključit će se zapisniku o vijećanju i glasovanju, ako nisu unesena u sam zapisnik.

XIV. ROKOVI

Članak 109.

Rokovi predviđeni ovim Zakonom ne mogu se produžiti osim kad to zakon izričito dozvoljava.

Kad je izjava vezana za rok smatra se da je data u roku ako je prije nego što rok istekne predata onom tko je ovlašten primiti je.

Kad je izjava upućena preko pošte preporučenom pošiljkom ili telegrafskim putem, dan predaje pošti smatra se kao dan predaje onom kome je upućena.

Predaja izjave vojnoj pošti u mjestima gdje ne postoji redovna pošta smatra se kao predaja pošti preporučenom pošiljkom.

Okrivljeni koji se nalazi u kazneno-popravnoj organizaciji na izdržavanju kazne ili radi primjene zaštitne mjere ili odgojne mjere, može takvu izjavu predati upravi organizacije u kojoj je smješten.

Dan predaje izjave organizaciji iz stavka 5. ovog članka odnosno dan davanja izjave u zapisnik smatra se kao dan predaje tijelu koje je nadležno primiti je.

Ako je podnesak koji je vezan za rok, zbog neznanja ili očigledne omaške podnositelja, predat ili upućen nenadležnom tijelu prije isteka roka, pa nadležnom sudu 'stigne poslije isteka roka, uzet će se da je na vrijeme podnesen.

Članak 110.

Rokovi se računaju na sate, dane, mjesece i godine.

Sat ili dan kad je dostavljanje ili saopćenje izvršeno odnosno u koji pada događaj od kada treba računati trajanje roka, ne uračunava se u rok, već se za početak roka uzima prvi naredni sat odnosno dan.

U jedan dan računa se 24 sata, a mjesec se računa po kalendarskom vremenu.

Rokovi određeni po mjesecima odnosno godinama završavaju se protekom onog dana posljednjeg mjeseca odnosno godine koji po svom broju odgovara danu kad je rok otpočeo, a ako nema tog dana u posljednjem mjesecu, rok se završava posljednjeg dana tog mjeseca.

Ako posljednji dan roka pada na državni blagdan ili u nedjelju ili u neki drugi dan kad sud nije radio, rok istječe protekom narednog radnog dana.

Povrat u prijašnje stanje

Članak 111.

Okrivljenom koji iz opravdanih razloga propusti rok za izjavu prigovora ili žalbe protiv rješenja o prekršaju dozvolit će se povrat u prijašnje stanje, ako u roku tri dana od dana prestanka uzroka zbog koga je propušten rok, podnese molbu za povrat u prijašnje stanje i ako istovremeno s molbom preda i prigovor, odnosno žalbu.

Po proteku jednog mjeseca od dana propuštenog roka ne može se tražiti povraćaj u prijašnje stanje.

Molba za povrat u prijašnje stanje predaje se sudu kome se predaje prigovor odnosno žalba.

Članak 112.

O povratu u prijašnje stanje rješava nadležan sud za donošenje rješenja po prigovoru odnosno žalbi.

Kad sud iz stavka 1. ovog članka dozvoli povrat u prijašnje stanje odlučit će istim rješenjem i o prigovoru odnosno žalbi.

Protiv rješenja kojim se dozvoljava povrat u prijašnje stanje žalba nije dozvoljena.

Protiv rješenja kojim se ne dozvoljava povrat u prijašnje stanje zbog propuštanja roka za izjavu prigovora, žalba je dozvoljena.

Članak 113.

Molba za povrat u prijašnje stanje ne zadržava izvršenje rješenja o prekršaju, ali sud kome je predata molba prema okolnostima može odlučiti da se izvršenje odloži do rješenja molbe.

XV. TROŠKOVI PREKRŠAJNOG POSTUPKA

Članak 114. Troškovi prekršajnog

postupka obuhvaćaju:

1. troškove svjedoka, vještaka, tumača i uvidaja;
2. prijevozne troškove okrivljenog;
3. izdatke za privođenje okrivljenog;
4. prijevozne i putne troškove službenih osoba;
5. nužne izdatke oštećenog;
6. paušalni iznos.

Visina paušalnog iznosa utvrđuje se od 10 DEM do 30 DEM, ovisno od složenosti postupka i imovnog stanja osobe obvezne platiti ovaj iznos.

Ako je rješenje doneseno u skraćenom postupku visina paušalnog iznosa ne može se utvrditi u većem iznosu od 10 DEM.

Članak 115.

Troškovi postupka padaju na teret osobe koja je kažnjena za prekršaj.

Troškove postupka za prekršaj po kome je postupak obustavljen snosi sud koji je postupak vodio.

Ako je postupak obustavljen zbog lažnog zahtjeva oštećenog ili zbog odustanka oštećenog od podnesenog zahtjeva, troškove postupka snosi oštećeni.

Članak 116.

U rješenju o prekršaju odredit će se tko snosi troškove postupka, u kom iznosu i u kom roku ih je dužan platiti.

Ako za utvrđivanje visine troškova nema dovoljno podataka, oni se mogu odrediti posebnim rješenjem.

Rok iz stavka 1. ovog članka ne može biti kraći od 15 ni duži od 30 dana.

Članak 117.

Osoba koja je okrivljena za više prekršaja neće snositi troškove postupka u pogledu prekršaja za koji je postupak obustavljen, ukoliko je moguće te troškove izdvojiti od ukupnih troškova.

U rješenju o prekršaju kojim je više okrivljenih kažnjeno, odredit će se koliki će dio troškova postupka naknaditi svaki od okrivljenih, a ako to nije moguće, odredit će se da okrivljeni troškove naknade solidarno.

Članak 118.

Okrivljeni može biti oslobođen od obveze naknade troškova postupka u cijelosti ili samo djelomično, ako bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje njegovo izdržavanje ili izdržavanje osobe koju je on dužan izdržavati.

Članak 119.

Troškovi prekršajnog postupka iz točke 1. do 4. stavak 1. članka 114. ovog Zakona isplaćuju se unaprijed iz sredstava suda koji vodi prekršajni postupak, a naplaćuju se od osoba koje su dužne naknaditi ih po odredbama ovog Zakona.

Članak 120.

Kad je posebnim propisom određeno da će troškove nastale povodom otkrivanja prekršaja snositi počinitelj, na prijedlog podnositelja zahtjeva okrivljeni će se obvezati platiti i te troškove.

Članak 121.

Ako osoba koja je dužna naknaditi troškove prekršajnog postupka, u ostavljenom roku to ne učini, troškovi će se naplatiti prinudnim putem.

Članak 122.

Bliže propise o naknadi troškova prekršajnog postupka donosi Vlada Županije.

XVI. IMOVINSKO-PRAVNI ZAHTJEVI

Članak 123.,

Oštećeni može do donošenja prvostupanjskog rješenja o prekršaju podnijeti zahtjev za naknadu štete koja mu je pričinjena prekršajem, odnosno da mu se vrati oduzeta stvar.

U rješenju o prekršaju kojim je izrečena kazna ili zaštitna mjera odlučuje se i o imovinsko-pravnom zahtjevu.

Članak 124.

Imovinsko-pravni zahtjev raspravit će se na prijedlog oštećene osobe u prekršajnom postupku samo ako se time ne bi odugovlačio prekršajni postupak.

Članak 125.

Prijedlog za ostvarivanje imovinsko-pravnog zahtjeva u prekršajnom postupku može podnijeti osoba koja je ovlaštena takav zahtjev ostvarivati u parnici.

Članak 126.

Ako podaci prekršajnog postupka ne pružaju pouzdan temelj da se imovinsko-pravnom zahtjevu udovolji, osoba koja je takav zahtjev podnijela uputit će se da imovinsko-pravni zahtjev može ostvariti u parnici.

U rješenju o prekršaju kojim je prekršajni postupak obustavljen, oštećeni će se uvijek uputiti u parnicu.

Članak 127.

Okrivljeni će se u prekršajnom postupku ispitati i o činjenicama koje se odnose na imovinsko-pravni zahtjev.

Članak 128.

U rješenju o prekršaju odredit će se rok u kom je okrivljeni dužan naknaditi pričinjenu štetu odnosno vratiti stvar.

Rok za naknadu štete ne može biti kraći od 15 ni duži od 30 dana.

Rok za povraćaj stvari može biti kraći od roka utvrđenog stavkom 2. ovog članka.

XVII. DONOŠENJE I SAOPĆENJE ODLUKE

Članak 129.

Odluke u prekršajnom postupku donose se u obliku rješenja ili naredbe.

Članak 130.

Odluke se saopćavaju zainteresiranim osoba usmeno ako su prisutne, a dostavljanjem ovjerenog prijepisa ako su odsutne.

Kad je odluka usmeno saopćena, to će se naznačiti u spisu predmeta, a osoba kojoj je saopćenje učinjeno potvrdit će to svojim potpisom.

Na zahtjev zainteresirane osobe izdat će se ovjeren prijepis usmeno saopćene odluke.

Kad zainteresirana osoba zatraži prijepis odluke, rok za žalbu računa se od dana dostave ovjerenog prijepisa odluke.

Članak 131.

Odluke vijeća donose se poslije usmenog vijećanja i glasovanja.

Odluka je donesena kad je za nju glasovala većina članova vijeća.

Predsjednik vijeća rukovodi vijećanjem i glasovanjem i glasuje posljednji i dužan je starati se da se sva pitanja svestrano i potpuno razmotre.

Članovi vijeća ne mogu odbiti glasovati o pitanjima, koje postavi predsjednik vijeća, ali član vijeća koji je glasovao da se prekršajni postupak obustavi i ostao u manjini nije dužan glasovati o kazni, a ako ne glasuje, uzet će se kao daje pristao na glas koji je za okrivljenog povoljniji.

Ako se u pogledu pojedinih pitanja o kojima se glasuje, glasovi podijele na više različitih mišljenja tako da ni jedno od njih nema većinu, razdvojit će se pitanja i glasovanje će se ponavljati dok se ne postigne većina.

Ako se na način utvrđen stavkom 4. ovog članka ne postigne većina, odluka će se donijeti tako što će se glasovi koji su najnepovoljniji za okrivljenog pribrojati glasovima koji su od ovih manje nepovoljni, sve dok se ne postigne potrebna većina.

Vijećanju i glasovanju mogu biti prisutni samo članovi vijeća i zapisničar.

XVIII. DOSTAVLJANJE PISMENA I RAZMATRANJE SPISA

1. Dostavljanje pismena

Članak 132.

Pismena se dostavljaju preko pošte ili preko nadležne općinske službe ili preko drugih tijela ili organizacija ili neposredno u prostorijama suda koji vodi prekršajni postupak.

Pozivi radi saslušanja ili ispitivanja, odnosno radi davanja pismene obrane, kao i sve odluke od čijeg dostavljanja teče rok za žalbu, dostavljaju se okrivljenom osobno.

Rješenje o prekršaju dostavlja se podnositelju zahtjeva osobno ako je on fizička osoba.

Članak 133.

Ako se osoba kojoj se pismeno mora osobno dostaviti ne zateče tamo gdje se dostavljanje ima izvršiti, dostavljač će joj

ostaviti kod jedne od osoba navedenih u članku 134. ovog Zakona pismeno obavještenje da radi prijema pismena bude u određeni dan i sat u svom stanu odnosno na svom radnom mjestu.

Ako i poslije dostave utvrđenim stavkom 1. ovog članka ovog dostavljač ne zateče osobu kojoj se dostavljanje ima izvršiti, postupit će po odredbi članka 134. stavak 1. ovog Zakona i time se smatra da je dostavljanje izvršeno.

Na način utvrđen stavkom 1. i 2. ovog članka dostavljaju se i odluke oštećenom za koje od dana dostavljanja teče rok za žalbu.

Članak 134.

Pismena koja nisu naznačena u stavku 2. članka 132. ovog Zakona dostavljaju se osobno, a u slučaju da se primatelj ne zatekne u stanu mogu se predati nekom od njegovih odraslih članova kućanstva.

Ako se članovi domaćinstva iz stavka 1. ovog članka ne zateknu u stanu, pismeno će se predati susjedu, ako on na to pristane.

Ako se dostavljanje vrši na radnom mjestu osobi kojoj se pismeno ima dostaviti, a ta osoba se tu ne zateče, dostavljanje se može izvršiti osobi koja je zaposlena na istom mjestu ako ona pristane primiti pismeno.

Ako se utvrdi da je osoba kojoj se pismeno ima dostaviti odsutna i da joj osoba iz stavka 3. ovog članka zbog toga ne može pismeno na vrijeme predati, vratit će se pismeno uz naznačenje gdje se odsutna osoba nalazi.

Članak 135.

Ako okrivljeni ima branitelja sve odluke od čijeg dostavljanja teče rok za žalbu, dostavit će se branitelju, a ako okrivljeni ima više branitelja samo jednom od njih.

Ako oštećeni ima zakonskog zastupnika ili punomoćnika, dostavljanje odluke iz stavka 1. ovog članka će se izvršiti njemu, a ako ih ima više samo jedno od njih.

Članak 136.

Potvrdu o izvršenom dostavljanju (dostavnicu) potpisuje primatelj i dostavljač.

Primatelj će na dostavnici sam naznačiti datum prijema, s tim što se dan i mjesec prijema ispisuju slovima.

Ako je primatelj nepismen ili nije u stanju potpisati se, potpisat će ga dostavljač i na potvrdi o izvršenom

dostavljanju staviti će napomenu zašto je potpisao primatelja.

Ako primatelj odbije potpisati dostavnicu, dostavljač će to zabilježiti na dostavnici i naznačiti datum predaje, čime se smatra da je dostavljanje izvršeno.

Članak 137.

Kad primatelj ili odrasli član njegovog kućanstva u slučaju iz članka 134. ovog Zakona odbije primiti pismeno, dostavljač će zabilježiti na dostavnici dan i sat i razlog odbijanja prijema, a pismeno će ostaviti u stanu primatelja ili u prostoriji gdje je on zaposlen, i time je dostavljanje izvršeno.

Članak 138.

Vojnim osobama, djelatnicima policije i djelatnicima suvozemog i zračnog prometa dostavljanje poziva vrši se preko njihovog zapovjedništva, odnosno neposrednog rukovoditelja, a po potrebi, može se na taj način vršiti dostavljanje i ostalih pismena.

Osobama lišenim slobode dostavljanje se vrši preko uprave kazнено-popravne organizacije u kojoj su smješteni.

Članak 139.

Državnom tijelu odluke i druga pismena dostavljaju se predajom pisarnici.

Dostavljanje poduzećima i drugim pravnim osobama vrši se predajom pismena osobi ovlaštenoj za primanje pismena, ili radniku koji se zatekao u poslovnoj prostoriji.

Kad se vrši dostavljanje odluka kod kojih od dana dostavljanje teče rok, kao dan dostavljanja smatra se dan predaje pisarnici tijela odnosno osobi iz stavka 1. i 2. ovog članka.

2. Razmatranje spisa predmeta

Članak 140.

Podnositelj zahtjeva, okrivljeni i oštećeni, kao i njihovi zastupnici imaju pravo razmatrati i prepisivati spise predmeta.

Razmatranje i prepisivanje pojedinih spisa predmeta može se dozvoliti i drugoj osobi koja za to ima opravdan interes.

Dok je postupak u tijeku, razmatranje i prepisivanje spisa dozvoljava sudac za prekršaje koji vodi postupak, a kad je postupak završen predsjednik suda ili službena osoba koju on odredi.

Razmatranje i prepisivanje spisa može se uskratiti, ako bi se time ometalo pravilno vođenje postupka.

Poslije izvedenih dokaza osobama iz stavka 1. ovog članka, kao i svakoj drugoj osobi koja ima opravdan interes ne može se uskratiti razmatranje i prepisivanje spisa predmeta.

XIX. POKRETANJE I TIJEK PREKRŠAJNOG POSTUPKA

1. Podnositelj zahtjeva

Članak 141.

Prekršajni postupak pokreće se na temelju zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka.

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka može podnijeti ovlašteno tijelo i oštećeni (u daljem tekstu: podnositelj zahtjeva).

Ovlaštena tijela, u smislu stavka 2. ovog članka, su tijela uprave, policijske stanice ako ih za to ovlasti rukovoditelj tijela unutarnjih poslova u čijem su sastavu, ovlašteni inspektori ili ovlaštene osobe koje vrše inspekcijske poslove, javni tužitelj, kao i pravne osobe koje vrše javne ovlasti u čiju nadležnost spada neposredno izvršavanje ili nadzor nad izvršavanjem propisa koji je prekršajem povrijeđen.

Ako tijela iz stavka 3. ovog članka ne podnesu zahtjev, za njegovo podnošenje ovlaštena su neposredno viša tijela.

2. Sadržaj zahtjeva

Članak 142.

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka sadrži:

1. osnovne podatke za okrivljenog (ime i prezime, ime i prezime jednog od roditelja, mjesto i datum rođenja, mjesto stanovanja, ulica i broj i zanimanje), odnosno naziv i sjedište okrivljene pravne osobe, a za odgovornu osobu u pravnoj osobi i funkciju koju obavlja u toj pravnoj osobi.

2. činjenični opis radnji iz kojih proizilaze pravna obilježja prekršaja, vrijeme i mjesto izvršenja prekršaja i druge okolnosti potrebne da se prekršaj što bliže odredi;

3. pravnu kvalifikaciju prekršaja;

4. prijedlog o dokazima koje treba izvesti.

Ako zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka ne sadrži podatke iz stavka 1. ovog članka vratit će se podnositelju da u određenom roku otkloni nedostatke.

U slučaju da podnositelj zahtjeva ne otkloni nedostatke u određenom roku, smatrat će se da je od zahtjeva odustao, pa će se takav zahtjev rješavanjem odbaciti.

Rok iz stavka 2. ovog članka ne može biti kraći od tri ni duži od osam dana.

Kad zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka podnosi oštećeni, zahtjev ne mora sadržavati pravnu kvalifikaciju prekršaja.

Protiv svih suučesnika, odnosno za sve prekršaje počinitelja, po pravilu, podnosi se jedan zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka.

3. Pokretanje prekršajnog postupka

Članak 143.

Kad sud primi zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka ispitat će da li postoje uvjeti da se prekršajni postupak pokrene i o tome će donijeti rješenje.

Članak 144.

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka rješenjem će se odbaciti ako se utvrdi da ne postoje uvjeti za pokretanje prekršajnog postupka.

Ne postoje uvjeti za pokretanje prekršajnog postupka:

1. kad radnja opisana u zahtjevu nije prekršaj;
2. kad postoje osnovi koji isključuju odgovornost za prekršaj
3. kad je nastupila zastarjelost za pokretanje prekršajnog postupka;
4. kad je zahtjev podnijelo neovlašteno tijelo odnosno osoba;
5. kad se steknu drugi zakonski razlozi zbog kojih se postupak ne može pokrenuti ni provoditi.

Članak 145.

Rješenje iz stavka 1. članka 144. ovog Zakona dostavit će se podnositelju zahtjeva, a oštećeni će se izvijestiti da imovinsko-pravni zahtjev može ostvariti u parnici.

Članak 146.

Kad sud na temelju zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka ocijeni da je prekršaj prema okolnostima pod kojima je učinjen malog značaja i ako je prouzročio posljedice ili su posljedice neznatne, neće pokretati prekršajni postupak.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka rješenjem će se odbaciti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka sa navođenjem razloga zbog kojih je zahtjev odbačen.

Rješenje iz stavka 2. ovog članka dostavit će se podnositelju zahtjeva.

Članak 147.

Ako sud ne odbaci zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka, donijet će rješenje kojim se prekršajni postupak pokreće.

Rješenje iz stavka 1. ovog članka sadrži označenje osobe protiv koje se pokreće prekršajni postupak i pravnu kvalifikaciju prekršaja.

Ako je zahtjev podnesen protiv više osoba ili za više prekršaja, u rješenju se moraju naznačiti sve osobe i pravna kvalifikacija za sve prekršaje.

Nakon donošenja rješenja o pokretanju prekršajnog postupka, postupak se dalje vodi po službenoj dužnosti.

Rješenje o pokretanju prekršajnog postupka ne dostavlja se podnositelju zahtjeva ni okrivljenom.

Protiv rješenja iz stavka 5. ovog članka žalba nije dozvoljena.

Postupak se vodi samo u pogledu onog prekršaja i protiv onog okrivljenog na koji se odnosi rješenje o pokretanju prekršajnog postupka.

Ako se u tijeku postupka dokaže da postupak treba proširiti na koji drugi prekršaj ili protiv druge osobe, sud će o tome izvijestiti ovlašteno tijelo.

Sud nije vezan za pravnu kvalifikaciju datu u zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka odnosno u rješenju o pokretanju prekršajnog postupka.

Članak 148.

Kad sud donese rješenje o pokretanju prekršajnog postupka ispitat će da li su se ostvarili uvjeti za donošenje rješenja u skraćenom postupku u smislu odredba članka 207. ovog Zakona.

Članak 149.

Ako sud ne donese rješenje o prekršaju u skraćenom postupku po odredbi članka 207. ovog Zakona poduzet će radnje koje smatra potrebnim u cilju donošenja rješenja o prekršaju.

XX. MJERE ZA VOĐENJE PREKRŠAJNOG POSTUPKA

1. Mjere za osiguranje prisustva okrivljenog

Članak 150.

Mjere koje se mogu poduzeti prema okrivljenom za osiguranje njegovog prisustva i za uspješno vođenje prekršajnog postupka jesu: pozivanje, dovođenje, jemstvo i zadržavanje.

2. Pozivanje okrivljenog

Članak 151.

Prisustvo okrivljenog u prekršajnom postupku osigurava se njegovim pozivanjem.

Pozivanje se vrši dostavljanjem poziva koji sadrži naziv suda, ime i prezime okrivljenog, naziv prekršaja koji mu je stavlja na teret, dan i sat, kao i mjesto gdje okrivljeni ima pristupiti i naznačenje da se poziva u svojstvu okrivljenog.

U pozivu kojim se okrivljeni poziva naznačit će se da li mora osobno pristupiti radi ispitivanja ili svoju obranu može dati pismeno.

Kad se okrivljeni poziva da osobno pristupi, jer je njegovo ispitivanje neophodno, u pozivu će se upozoriti da će u slučaju neodazivanja biti doveden.

Ako za utvrđivanje odgovornosti u prekršajnom postupku prisustvo okrivljenog nije neophodno, u pozivu će se upozoriti da će rješenje o prekršaju u slučaju neodazivanja biti doneseno bez njegovog ispitivanja.

Odredbe ovog članka sukladno će se primjenjivati i na predstavnika pravne osobe.

3. Pozivanje svjedoka

Članak 152.

Kao svjedoci pozivaju se osobe za koje je vjerovatno da mogu dati obavijesti o prekršaju i o okrivljenom, kao i o drugim važnim okolnostima.

Oštećeni se može saslušati kao svjedok.

Svaka osoba koja se poziva kao svjedok dužna je odazvati se pozivu, a ako ovim Zakonom nije drukčije određeno dužna je i svjedočiti.

Članak 153.

Pozivanje svjedoka vrši se dostavljanjem pismenog poziva u kome će se navesti: ime i prezime i zanimanje svjedoka, vrijeme i mjesto dolaska, prekršajni predmet po kome se poziva, naznačenje da se poziva kao svjedok i upozorenje o posljedicama neopravdanog izostanka.

Svjedok, koji se zbog starosti, bolesti ili teških tjelesnih mana ne može odazvati pozivu, može se saslušati u svom stanu ili tamo gdje se nalazi.

Kad se oštećeni poziva kao svjedok u pozivu će se to naznačiti.

4. Pozivanje usmenim putem

Članak 154.

Ako je pozivanje izvršeno usmenim putem, to će se u spisima zabilježiti.

5. Dovođenje

Članak 155.

Kad se uredno pozvana osoba ne odazove pozivu, a svoj izostanak ne opravda, naredit će se njeno dovođenje, ako je njeno prisustvo neophodno.

Dovođenje okrivljenog može se narediti samo ako je u pozivu bilo naznačeno da mora osobno pristupiti.

Dovođenje okrivljenog može se narediti i bez prethodnog poziva ako ne može dokazati svoj identitet ili nema prebivališta, ili ako odlaskom u inozemstvo može izbjeći odgovornost za prekršaj.

Ako se uredno pozvani predstavnik okrivljene pravne osobe ne odazove pozivu, a svoj izostanak ne opravda, naredit će se njegovo dovođenje.

Dovođenje oštećenog može se narediti samo ako je pozvan kao svjedok.

Članak 156.

Naredba za dovođenje izdaje se pismeno.

Naredba sadrži ime i prezime osobe koju treba dovesti, razlog zbog koga se naređuje dovođenje, službeni pečat i potpis suca za prekršaje koji naređuje dovođenje.

Naredbu za dovođenje izvršavaju tijela unutarnjih poslova.

Osoba kojoj je povjereno izvršenje naredbe predaje naredbu osobi na koju se odnosi i poziva je da s njom pode.

Ako osoba iz stavka 4. ovog članka po naredbi ne postupi, tijelo unutarnjih poslova dovest će je pr: nudno.

Članak 157.

Protiv vojnih osoba ili djelatnika policije neće se izdavati naredba za dovođenje, već će se zatražiti od njihovog zapovjednika, odnosno rukovoditelja policijske stanice da ih sprovede.

Članak 158. Troškove dovođenja

snosi dovedena osoba.

6. Jemstvo

Članak 159.

Kad je prekršajni postupak pokrenut protiv okrivljenog koji nema stalno prebivalište u Županiji ili koji privremeno boravi u inozemstvu, kao i u drugim slučajevima kad postoji opasnost da bi bjegom mogao izbjeći odgovornost za prekršaj, može se zahtijevati da položi jemstvo.

Jemstvo se ne može odrediti prije nego što okrivljeni bude saslušan i bez njegovog pristanka.

Članak 160.

Jemstvo uvijek glasi na novčani iznos.

Visinu jemstva određuje sudac za prekršaje s obzirom na težinu prekršaja, osobne i obiteljske prilike i imovno stanje okrivljenog.

Jemstvo se sastoji u polaganju gotovog novca, hartije od vrijednosti, dragocjenosti ili drugih pokretnih stvari veće vrijednosti koje se lako mogu unovčiti i čuvati, ili u stavljanju hipoteke za iznos jemstva na nepokretna dobra osobe koja daje jemstvo, ili u osobnoj obvezi jednog ili više građana da će u slučaju bijega okrivljenog platiti utvrđeni iznos jemstva.

Članak 161.

Ako okrivljeni pobjegne, rješenjem će se odrediti da se vrijednost data kao jemstvo unese kao prihod Županije, odnosno općine koja financira sud koji je donio rješenje o jemstvu.

Članak 162.

Jemstvo se zadržava, po pravilu, do donošenja pravomoćnog rješenja o prekršaju.

Ako je doneseno pravomoćno rješenje o obustavi prekršajnog postupka položeno jemstvo će se vratiti.

Ako kažnjeni ne plati štetu ili troškove prekršajnog postupka, utvrđeni iznos će se naplatiti iz položenog jemstva, a ako položeni iznos nije dovoljan iz njega će se prvenstveno naknaditi iznos štete.

Ako kažnjeni ne plati novčanu kaznu odnosno utvrđeni iznos oduzete imovinske koristi, po naplati štete i troškova prekršajnog postupka, naplatit će se novčana kazna i utvrđeni iznos imovinske koristi iz položenog jemstva.

Ako kažnjeni ne pristupi izvršavanju kazne zatvora ili zaštitne mjere, ostatak jemstva će se u cijelosti zadržati.

7. Zadržavanje

Članak 163.

U prekršajnom postupku okrivljeni može biti ^iržan do donošenja rješenja o prekršaju u sljedećim slučajevima:

1. ako se ne može utvrditi njegov identitet ili ako nema prebivališta, a postoji osnovana sumnja da će pobjeći;

2. ako odlaskom u inozemstvo može izbjeći odgovornost za prekršaj za koji je predviđena kazna zatvora;

3. ako je zatečen u izvršenju prekršaja za koji se može izreći kazna zatvora, a zadržavanje je potrebno da bi se spriječilo dalje vršenje prekršaja.

Članak 164.

O zadržavanju okrivljenog izdaje se naredba u kojoj se označava dan i sat kad je naređeno zadržavanje kao i zakonski osnov zadržavanja.

Naredba o zadržavanju saopćava se okrivljenom uz

Članak 165.

Zadržavanje okrivljenog može trajati najduže 24 sata, u kom roku će se ispitati okrivljeni i donijeti rješenje o prekršaju.

Članak 166.

Sudac za prekršaje može narediti da se osoba zatečena u vršenju prekršaja u pijanstvu, koja mu je privedena zadrži dok se ne otriježni, ako postoji opasnost da će i dalje vršiti prekršaje.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka zadržavanje može trajati najduže 12 sati.

Mjesto i način izvršenja mjere zadržavanja propisat će ministar pravosuđa i uprave posebnim pravilnikom koji će donijeti u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 167.

Zadržati vojnu osobu može samo vojno tijelo, ukoliko posebnim zakonom nije drukčije određeno.

XXI. ISPITIVANJE OKRIVLJENOG

Članak 168.

Okrivljeni se ispituje usmeno.

Kad se okrivljeni prvi put ispituje, pitat će se za ime i prezime, nadimak ako ga ima, ime i prezime roditelja, godinu i mjesto rođenja, koje je narodnosti, čiji je državljanin, zanimanje, njegove obiteljske prilike, kakve škole je završio, da li ima čin mladeg časnika, časnika ili vojnog službenika i gdje se vodi u vojnoj evidenciji, da li ima imovine i od čega se izdržava, da li je osuđivan odnosno kažnjavan i zašto, da li se protiv njega vodi krivični ili prekršajni postupak, a ako je maloljetan tko mu je zakonski zastupnik, nakon čega će se okrivljenom saopćiti zašto se okrivljuje i pozvat će se da navede sve što ima u svoju obranu.

Ako okrivljeni neće da odgovara, ili neće da odgovara na postavljena pitanja, poučit će se da time može otežati prikupljanje dokaza za svoju obranu.

Prilikom ispitivanja okrivljenom će se omogućiti da se u neometanom izlaganju izjasni o svim okolnostima koje ga terete i da iznese sve činjenice koje mu služe za obranu.

Kad okrivljeni završi svoj iskaz, postaviti će mu se pitanje ukoliko je potrebno da se popune praznine ili otklone protivrječnosti i nejasnoće u njegovom iskazu.

Članak 169.

Ispitivanje okrivljenog treba vršiti uz poštovanje njegove osobnosti.

Prema okrivljenom se ne smije upotrijebiti sila, prijetnja, obmana i druga slična sredstva da bi se došlo do njegove izjave ili priznanja.

Članak 170.

Okrivljeni može biti suočen sa svjedokom ili drugim okrivljenim ako se njihovi iskazi ne slažu u pogledu važnih činjenica.

Osobe iz stavka 1. ovog članka će se ispitati o svakoj okolnosti u kojoj se njihovi iskazi ne slažu i njihovi odgovori unijeti u zapisnik.

Članak 171.

Ako je okrivljeni gluh postaviti će mu se pitanje pismeno, a ako je nijem pozvat će se da pismeno odgovara.

Ako se ispitivanje osobe iz stavka 1. ovog članka ne može obaviti na način utvrđen stavkom 1. ovog članka, pozvat će se za tumača osoba koja se sa okrivljenim može sporazumjeti.

XXII. SASLUŠANJE SVJEDOKA

Članak 172.

Ne može se saslušati kao svjedok:

1. osoba koja bi svojim iskazom provrijedila dužnost čuvanja službene ili vojne tajne, dok je nadležno tijelo ne oslobodi te dužnosti;

2. branitelj okrivljenog o onome što mu je okrivljeni kao svom branitelju povjerio, osim ako to sam okrivljeni zahtijeva.

Ako se osoba iz stavka 1. ovog članka sasluša bez prethodnog odobrenja, na njegovom iskazu ne može se zasnivati rješenje o prekršaju.

Članak 173.

Oslobodeni su od dužnosti svjedočenja:

1. bračni drug okrivljenog;

2. srodnici okrivljenog po krvi u pravoj liniji, srodnici u pobočnoj liniji do trećeg stupnja zaključno kao i srodnici po tazbini do drugog stupnja zaključno;

3. usvojenik ili usvojitelj okrivljenog;

4. vjerski ispovjednik o onome što mu je okrivljeni ispovjedio.

Sud koji vodi prekršajni postupak dužan je osobe iz stavka 1. ovog članka upozoriti da nisu dužne svjedočiti, a upozorenje i odgovor unose se u zapisnik.

Ako sud koji vodi prekršajni postupak ne postupi u smislu stavka 2. ovog članka, pa osobu iz stavka 1. ovog članka sasluša kao svjedoka, na njenom iskazu ne može se zasnivati rješenje o prekršaju.

Osoba koja ima temelja uskratiti svjedočenje prema jednom od okrivljenih oslobođena je od dužnosti svjedočenja i prema ostalim okrivljenim, ako se njen iskaz prema prirodi stvari ne može ograničiti samo na ostale okrivljene.

Članak 174.

Svjedok nije dužan odgovarati na pojedina pitanja ako je vjerojatno da bi time izložio sebe ili svog bliskog srodnika teškoj sramoti, znatnoj materijalnoj šteti ili krivičnom gonjenju.

Članak 175.

Svjedoci se saslušavaju pojedinačno i bez nazočnosti ostalih svjedoka.

Svjedok je dužan odgovore dati usmeno.

Svjedok će se prethodno opomenuti da je dužan govoriti istinu i da ne smije ništa prešutiti i upozoriti na posljedice

davanja lažnog iskaza, a svjedok će se i upozoriti da nije dužan odgovarati na pitanja iz članka 174. ovog Zakona.

Poslije toga svjedok će se pitati za ime i prezime, ime oca, godine starosti, mjesto rođenja, zanimanje, prebivalište i njegov odnos sa okrivljenim i oštećenim.

Članak 176.

Poslije općih pitanja svjedok se poziva da iznese sve što mu je o predmetu poznato, a zatim će mu se postavljati pitanja radi provjeravanja, dopune i razjašnjenja.

Nije dozvoljeno postavljati takva pitanja u kojima je već sadržano kako bi trebalo odgovarati.

Svjedok će se uvijek pitati otkud mu je poznato ono o čemu svjedoči.

Ako je svjedok gluh postavit će mu se pitanje pismeno, a ako je nijem pozvat će se da pismeno odgovara.

Ako se ispitivanje ne može obaviti na način utvrđen stavkom 4. ovog Zakona, pozvat će se kao tumač osoba koja se sa svjedokom može sporazumjeti.

Članak 177.

Svjedoci se mogu suočiti ako se njihovi iskazi ne slažu u pogledu važnih činjenica.

Suočeni svjedoci će se o svakoj okolnosti zbog koje se međusobno ne slažu, pojedinačno saslušati i njihov odgovor unijeti u zapisnik. Istovremeno se mogu suočiti samo dva svjedoka.

Članak 178.

Ako je potrebno da se utvrdi da li svjedok poznaje osobu ili predmete, tražit će se od njega prvo da ih opiše i da navede znakove po kojima se razlikuju, pa će mu se tek poslije toga pokazati radi prepoznavanja, i to zajedno sa drugim njemu nepoznatim osobama, odnosno, ako je to moguće, zajedno, sa predmetima iste vrste.

Članak 179.

Ako svjedok koji je uredno pozvan ne dode, a izostanak ne opravda, ili se bez odobrenja ili opravdanog razloga udalji sa mjesta gdje treba da bude saslušan može se kazniti novčanom kaznom do 30 DEM.

Ako svjedok dode, pa pošto je upozoren na posljedice, odbije bez zakonskog razloga svjedočiti, može se kazniti novčanom kaznom do 30 DEM, a ako i poslije toga odbije svjedočiti može se kazniti novčanom kaznom do 60 DEM.

Rješenje o kazni unosi se u zapisnik.

Žalba na rješenje o novčanoj kazni ne zadržava izvršenje rješenja.

Ako svjedok pristane svjedočiti neposredno nakon što mu je kazna izrečena, novčana kazna se neće naplatiti.

XXIII. UVIĐAJ I VJEŠTACI

1. Uviđaj

Članak 180.

Uviđaj se poduzima kad je za utvrđivanje ili razjašnjenje kakve važne činjenice u postupku potrebno neposredno opažanje.

Uviđaj se može obaviti i uz sudjelovanje vještaka.

2. Vještak

Članak 181.

Ako je za utvrđivanje ili za ocjenjivanje neke važne činjenice neophodno stručno znanje kojim ne raspolaže sud koji vodi prekršajni postupak, odredit će se vještak radi vještačenja.

Vještačenje se može povjeriti i stručnoj ustanovi (bolnici, kemijskoj laboratoriji i dr.).

Vještak se određuje odnosno vještačenje povjerava pismenom naredbom.

Članak 182.

Osoba koja se poziva kao vještak dužna je odazvati se pozivu i dati svoj nalaz i mišljenje.

Ako vještak koji je uredno pozvan ne dođe, a izostanak ne opravda ili ako odbije vještačiti može mu se naložiti da naknadi prouzrokovane troškove, a može se i kazniti do 30 DEM.

Članak 183.

Za vještaka se ne može odrediti osoba koja ne može biti saslušana kao svjedok, ili osoba koja je oslobođena svjedočenja, kao i osoba prema kojoj je prekršaj učinjen, a kad je takva osoba određena za vještaka, na njenom nalazu i mišljenju ne može se zasnivati rješenje o prekršaju.

Za vještaka se ne može odrediti osoba koja je bila saslušana kao svjedok.

Okrivljenom i oštećenom saopćit će se ime vještaka, po pravilu, prije poduzimanja vještačenja.

Članak 184.

Okrivljeni, podnositelj zahtjeva i oštećeni mogu zahtijevati izuzeće vještaka.

O zahtjevu iz stavka 1. ovog članka rješava sudac za prekršaje koji vodi postupak.

Žalba na rješenje kojim se odbija zahtjev za izuzeće vještaka odlaže izvršenje vještačenja, ukoliko ne postoji opasnost zbog odlaganja.

Članak 185.

Prije početka vještačenja vještak će se pozvati da predmet vještačenja brižljivo razmotri, da točno navede sve što opazi i nade, da svoje mišljenje iznese nepristrano i u skladu sa

pravilima znanosti ili vještine, s tim što će se posebno upozoriti na posljedice davanja lažnog iskaza.

Vještačenjem rukovodi sudac za prekršaje koji vodi prekršajni postupak.

Članak 186.

Vještaku se mogu davati razjašnjenja, a može mu se dozvoliti i razmatranje spisa.

Na zahtjev vještaka mogu se izvoditi novi dokazi da bi se utvrdile okolnosti koji su od važnosti za vještačenje.

Vještak pregleda predmet vještačenja u prisustvu suca koji vodi prekršajni postupak i zapisničara, osim ako su za vještačenje potrebna duža ispitivanja, ili ako se ispitivanja vrše u ustanovama odnosno državnom tijelu ili ako to traže obziri morala.

Članak 187.

Nalaz i mišljenje vještaka unose se po pravilu, odmah u zapisnik.

Izuzetno, od odredbe stavka 1. ovog članka, vještaku se može odobriti da naknadno podnese pismeno mišljenje u roku koji odredi sudac za prekršaje.

Članak 188.

Ako se pojavi sumnja da okrivljeni boluje od duševne bolesti koja isključuje njegovu uračunljivost naredit će se da ga pregleda ljekar psihijatar i o tome da nalaz i mišljenje.

XXIV. PRETRESANJE PROSTORIJA I OSOBA

Članak 189.

Pretresanje stana i drugih prostorija kao i pretresanje osoba, može se poduzeti samo u slučaju težih prekršaja ako ima dovoljno temelja da će se u prostorijama ili kod pojedinih osoba naći predmeti ili tragovi koji bi mogli biti od bitne važnosti za prekršajni postupak.

Pretresanje u vojnim ustanovama i vojnim jedinicama, u ustanovama i drugim prostorijama vojnih osoba, kao i pretresanje vojnih osoba, može vršiti samo ovlašteno vojno tijelo.

Pretresanje prostorija koje pripadaju osobama koje uživaju imunitet po međunarodnom pravu nije dopušteno.

Članak 190.

Pretresanje određuje pismenom naredbom sud koji vodi prekršajni postupak, koji i izvršava naredbu.

Izuzetno, u slučaju potrebe, izvršenje naredbe iz stavka 1. ovog članka o pretresanju povjerit će se tijelu unutarnjih poslova.

Prije početka pretresanja, naredba o pretresanju predaje se osobi na koju se odnosi, koja će se pozvati da dobrovoljno preda ono što se pretresanjem traži.

Pretresanje se vrši danju, a noću samo kad treba da se nastavi pretresanje započeto danju.

Pretresanju se može pristupiti i bez prethodne predaje naredbe, kao i bez prethodnog poziva na predaju stvari, ako se pretpostavlja oružani otpor ili ako je potrebno da se pretresanje izvrši odmah i iznenada ili ako se pretresanje ima izvršiti u javnim prostorijama.

Članak 191.

Ovlaštene službene osobe tijela unutarnjih poslova mogu i bez naredbe o pretresanju i bez prisustva svjedoka izvršiti pretresanje osoba koje treba dovesti sucu za prekršaje kao okrivljenog, kao i osobe koju treba zadržati ako postoji sumnja da ta osoba pri sebi ima oružje ili oruđe odnosno drugi predmet podoban za vršenje napada, ili ako postoji sumnja da će ta osoba odbaciti, sakriti ili uništiti predmete koje od nje treba oduzeti kao dokaz u prekršajnom postupku.

Članak 192.

Korisnik stana ili prostorija, a u njegovom odsustvu jedan od odraslih članova kućanstva, odnosno susjed, pozvat će se da prisustvuje pretresanju.

Ako se pretresanje vrši u poduzeću ili drugoj pravnoj osobi pozvat će se ovlašteni predstavnik te pravne osobe da prisustvuje pretresanju.

Zaključane prostorije, namještaj ili druge stvari otvorit će se silom samo ako njihov korisnik neće dobrovoljno da ih otvori, s tim što će se prilikom otvaranja izbjegavati nepotrebno oštećenje.

Pretresanju prisustvuju dva punoljetna građanina.

O svakom pretresanju sastavlja se zapisnik u kome se navodi naredba o pretresanju, kao i predmeti koji su oduzeti prilikom pretresanja.

Zapisnik iz stavka 5. ovog članka potpisuju sve osobe koje obvezno prisustvuju pretresanju.

Osobi kod koje je pretresanje izvršeno izdaje se prijepis zapisnika o pretresanju.,

XXV. PRIVREMENO ODUZIMANJE PREDMETA

Članak 193.

Ako se prilikom pretresanja nađu predmeti koji su uporabljeni za izvršenje prekršaja, ili su namijenjeni ili nastali

izvršenjem prekršaja kao i predmeti koji mogu poslužiti kao dokaz u prekršajnom postupku privremeno će se oduzeti.

Članak 194.

Predmeti koji mogu biti oduzeti mogu se privremeno oduzeti i prije donošenja rješenja o prekršaju.

Privremeno oduzimanje predmeta iz stavka 1, ovog članka određuje se pismenom naredbom, čiji se prijepis mora predati osobi od koje se vrši oduzimanje predmeta.

Članak 195.

Posebnim propisom mogu se ovlastiti inspektori i djelatnici policije da, kad u vršenju službene dužnosti saznaju za prekršaje, mogu privremeno oduzeti predmete.

Tijela iz stavka 1. ovog članka dužna su privremeno oduzete predmete odmah predati sudu odnosno obavijestiti ga o izvršenom privremenom oduzimanju predmeta i pobrinuti se za njihovo čuvanje.

Članak 196.

Osobi od koje su oduzeti predmeti izdaje se potvrda s točnim naznačenjem oduzetih predmeta.

Ako je predmet podložan kvaru, ili ako njegovo čuvanje iziskuje nesrazmjerne troškove, sud će odrediti prodaju predmeta.

Članak 197.

Kad se kod okrivljenog nađe tuđa stvar, a ne zna se čija je, sud koji vodi prekršajni postupak opisat će tu stvar i opis objaviti na tabli općine na čijem području okrivljeni živi i na čijem području je učinjen prekršaj.

U oglasu pozvat će se vlasnik da se javi u roku jedne godine od dana objave oglasa i upozoriti da će se po isteku tog roka stvar prodati.

Novac dobiven prodajom stvari iz stavka 2. ovog članka prihod je općine na čijem području je stvar oduzeta.

Ako se radi o stvarima veće vrijednosti objavljivanje se može izvršiti putem dnevnih listova.

Ako je stvar podložna kvaru ili je njeno čuvanje vezano za znatne troškove, ona će se prodati po odredbama koje važe za izvršni postupak, a novac predati na čuvanje banci ili drugoj financijskoj organizaciji.

Po odredbi stavka 5. ovog članka postupit će se i kad stvar pripada odbjeglom ili nepoznatom počinitelju prekršaja.

Članak 198.

Ako se u roku od godinu dana nitko ne javi za stvar ili za novac dobiven od prodaje stvari donijet će se rješenje da stvar postaje vlasništvo općine, odnosno da se novac unese u proračun općine na čijem području je stvar oduzeta.

Vlasnik stvari ima pravo u parnici tražiti povraćaj stvari ili novca dobivenog od prodaje stvari.

Zastarijevanje prava iz stavka 2. ovog članka počinje teći od dana objave oglasa.

XXVI. USMENI PRETRES

Članak 199.

Usmeni pretres može se odrediti ako sudac za prekršaje ocijeni da je to potrebno radi boljeg razjašnjenja stvari.

Na usmeni pretres pozivaju se okrivljeni, njegov branitelj, svjedoci i vještaci i obavještava se podnositelj zahtjeva.

Ako je okrivljena pravna osoba, na usmeni pretres pozvat će se i predstavnik pravne osobe.

O danu, satu i mjestu usmenog pretresa obavještava se i oštećeni, ako se time postupak ne bi odugovlačio.

Članak 200.

Usmeni pretres može se održati u odsustvu podnosioca zahtjeva.

Sudac za prekršaje može odlučiti da se usmeni pretres održi u odsustvu okrivljenog, odgovorne osobe koja je uredno pozvana, ako je ranije saslušana, a sudac nade da njeno prisustvo nije nužno za pravilno utvrđivanje stanja stvari.

Pod uvjetima iz stavka 2. ovog članka usmeni pretres može se održati u odsustvu uredno pozvanog predstavnika okrivljene pravne osobe.

Usmeni pretres će se održati i ako ne dođe uredno pozvani branitelj okrivljene pravne osobe, odnosno okrivljene osobe.

Usmeni pretres je javan.

Sudac za prekršaje može odlučiti da se pretres, ili jedan njegov dio, održi bez prisustva javnosti ako to zahtjevaju interesi javnog reda ili razlozi morala.

Ako se postupak vodi samo protiv maloljetnika, usmeni pretres će se uvijek održati bez prisustva javnosti.

Rješenje o isključenju javnosti u slučajevima iz stavka 5. i 6. ovog članka može se pobijati samo žalbom protiv rješenja o prekršaju.

Članak 201.

Usmeni pretres počinje objavljivanjem glavnog sadržaja zahtjeva, nakon čega se pristupa ispitivanju okrivljenog, a ako je okrivljena pravna osoba onda ispitivanju njenog predstavnika.

Po saslušanju okrivljenog izvodi se dokazni postupak saslušanjem svjedoka, vještaka i izvođenjem drugih dokaza.

Podnositelj zahtjeva, okrivljeni i njegov branitelj, predstavnik pravne osobe, kao i oštećeni imaju pravo u tijeku pretresa podnositi dokaze, stavljati prijedloge, a po odobrenju suca koji vodi postupak mogu postavljati pitanja osobama koje se saslušavaju.

Na usmenom pretresu posljednja riječ uvijek pripada okrivljenom, odnosno predstavniku okrivljene pravne osobe.

O radu na usmenom pretresu vodi se zapisnik u koji se unosi bitno, tijekom cijelog pretresa.

Zapisnik iz stavka 5. ovog članka potpisuju sudac i zapisničar.

XXVII. OMETANJE POSTUPKA

Članak 202.

Ako okrivljeni, njegov branitelj, punomoćnik, oštećeni, zakonski zastupnik, svjedok, vještak, tumač i druga osoba koja prisustvuje radnjama u prekršajnom postupku ometa rad ili se ne pokorava naređenjima za održavanje reda, sudac za prekršaje će ga opomenuti.

Ako opomena bude bezuspješna, može se narediti da se okrivljeni udalji, a ostale osobe mogu se ne samo udaljiti nego i kazniti novčanom kaznom do 60 DEM.

Žalba na rješenje iz stavka 2. ovog članka ne zadržava izvršenje rješenja.

Punomoćniku ili branitelju koji poslije kazne produži narušavati red može se uskratiti dalje zastupanje odnosno obrana.

XXVIII. RJEŠENJE O PREKRŠAJU

Članak 203.

Prekršajni postupak završava se donošenjem rješenja o prekršaju.

Rješenje o prekršaju može se odnositi samo na osobu protiv koje je podnesen zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka i na činjenični opis prekršaja naveden u zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka.

Rješenjem o prekršaju prekršajni postupak se obustavlja ili se okrivljeni oglašava krivim za prekršaj.

Ako se prekršajni postupak vodi za više prekršaja, u rješenju će se navesti za koje prekršaje se postupak obustavlja, a za koje se okrivljeni oglašava krivim i koja mu se sankcija izriče.

Članak 204.

Prekršajni postupak će se obustaviti kad se utvrdi:

1. da radnja koja se okrivljenom stavlja na teret nije prekršaj;
2. da postoje okolnosti koje isključuju odgovornost za prekršaj;
3. daje postupak voden bez zahtjeva ovlaštene osobe odnosno tijela;
4. daje okrivljeni zbog istog prekršaja pravomoćno kažnjen u prekršajnom postupku, ili da je prekršajni

postupak bio pravomoćno obustavljen, ali ne zbog nenadležnosti;

5. daje okrivljeni u krivičnom postupku odnosno u postupku o privrednom prijestupu pravomoćno oglasen krivim za djelo koje obuhvata i obilježja prekršaja;

6. da okrivljeni ima diplomatski imunitet

7. daje nastupila zastarjelost za vođenje prekršajnog postupka;

8. da nema dokaza daje okrivljeni počinio prekršaj;

9. da je okrivljeni u tijeku prekršajnog postupka umro, odnosno da je okrivljena pravna osoba prestala postojati;

10. da je podnositelj odustao od zahtjeva prije pravomoćnosti rješenja o prekršaju.

Prekršajni postupak obustavit će se i u drugim slučajevima određenim Zakonom.

Članak 205.

Rješenje o prekršaju kojim se okrivljeni oglašava krivim za prekršaj donosi se kad se u postupku utvrdi postojanje prekršaja i odgovornosti okrivljenog za taj prekršaj.

Članak 206.

Rješenje o prekršaju kojim se okrivljeni oglašava krivim može biti doneseno i bez ispitavanja okrivljenog u slučaju kad okrivljeni koji je uredno pozvan ne dođe na ispitivanje, i svoj izostanak ne opravda, a njegovo ispitivanje nije nužno za pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja.

1. Rješenje o prekršaju bez pozivanja i ispitivanja okrivljenog

Članak 207.

Rješenje o prekršaju kojim se okrivljeni oglašava krivim može se donijeti bez pozivanja i ispitivanja okrivljenog, ako je zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka podnesen na temelju prijave djelatnika tijela unutarnjih poslova odnosno druge ovlaštene službene osobe na temelju neposrednog zapažanja ili službene dokumentacije, ili ako je zahtjev podnesen na temelju isprave sačinjene prema službenoj evidenciji tijela ovlaštenog za podnošenje zahtjeva, ako se iz zahtjeva, priložene dokumentacije i drugih dokaza osnovano može uzeti da je okrivljeni počinio prekršaj.

-Rješenje o prekršaju po odredbi stavka 1. ovog članka može se donijeti za prekršaj za koji je propisana samo novčana kazna.

Pod uvjetima iz stavka 1. ovog članka rješenje o prekršaju kojim se okrivljeni oglašava krivim za prekršaj može se donijeti bez pozivanja i ispitivanja okrivljenog i u slučaju kada je za prekršaj pored novčane kazne propisana i kazna zatvora, ako sudac za prekršaje nade da, s obzirom na prirodu

prekršaja, okolnosti pod kojima je prekršaj izvršen i osobna svojstva okrivljenog treba izreći novčanu kaznu.

Protiv rješenja iz stavka 1. i 3. ovog članka okrivljeni i podnositelj zahtjeva mogu izjaviti prigovor u roku od osam dana.

Ako okrivljeni ili podnositelj zahtjeva u određenom roku podnesu prigovor, rješenje o prekršaju stavit će se izvan snage i nastaviti će se redovan postupak.

Ako je jednim rješenjem kažnjeno više okrivljenih, pa su samo neki od njih uložili prigovor, rješenje o prekršaju stavit će se izvan snage i nastaviti redovan postupak samo u odnosu na te okrivljene.

Rješenje doneseno u redovnom postupku ne može za okrivljenog biti nepovoljnije od rješenja koje je povodom njegovog prigovora stavljeno izvan snage.

2. Saopćenje rješenja okrivljenom

Članak 208.

Rješenje o prekršaju saopćava se okrivljenom, po pravilu, odmah nakon što su izvedeni potrebni dokazi.

Okrivljenom koji je odsutan rješenje o prekršaju se saopćava dostavljanjem ovjerenog prijepisa rješenja.

3. Pismena izrada i dostavljanje rješenja o prekršaju

Članak 209.

Rješenje o prekršaju mora se pismeno izraditi u roku od osam dana od dana kada su završene sve radnje u prekršajnom postupku.

Pismeno izrađeno rješenje o prekršaju sadrži uvod, izreku, obrazloženje, uputstvo o pravnom lijeku, kao i broj, datum, potpis suca za prekršaje i pečat suda.

Uvod rješenja sadrži naziv i sastav suda ime i prezime i mjesto boravka okrivljenog odnosno naziv i sjedište okrivljene pravne osobe, prekršaj koji je predmet postupka, zakonski osnov po kome je rješenje doneseno i datum donošenja rješenja.

Izreka rješenja sadrži osobne podatke o okrivljenom (članak 168. stavak 2.) i odluku kojom se okrivljeni oglašava krivim za prekršaj ili se postupak obustavlja.

Ako se okrivljeni oglašava krivim izreka rješenja mora sadržavati potrebne podatke navedene u članku 210. ovog Zakona.

Obrazloženje rješenja sadrži podatke iz članka 211. ovog Zakona.

Uputstvo o pravnom lijeku sadrži pouku o tome tko ima pravo žalbe protiv rješenja o prekršaju, u kom roku se žalba može izjaviti, kojem se sudu predaje i koji sud o žalbi odlučuje.

Članak 210.

Izreka rješenja o prekršaju kojim se okrivljeni oglašava krivim mora sadržavati:

1. prekršaj za koji se okrivljeni oglašava krivim uz naznačenje činjenica i okolnosti koje čine obilježje prekršaja, kao i oni od kojih zavisi primjena određene odredbe zakona ili drugog propisa;

2. odredbe zakona ili drugog propisa kojim je prekršaj propisan;

3. kaznu koja se izriče;

4. zaštitnu mjeru koja se izriče i na temelju kog propisa;

5. odluku o uračunavanju zadržavanja ili pritvora u izrečenu kaznu;

6. odluku o troškovima prekršajnog postupka;

7. odluku o imovinsko-pravnom zahtjevu. Ako je okrivljenom izrečena novčana kazna, u izreci rješenja o prekršaju će se naznačiti u kom roku okrivljeni treba tu kaznu platiti i način zamjene novčane kazne u kaznu zatvora, odnosno da će se novčana kazna u slučaju neplaćanja naplatiti prinudnim putem.

Članak 211.

U obrazloženju rješenja o prekršaju ukratko će se iznijeti sadržaj zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka i sadržaj obrane okrivljenog, a zatim će se određeno i potpuno iznijeti koje činjenice i iz kojih razloga se uzimaju kao dokazane ili nedokazane uz ocjenu proturječnih dokaza, razlozi iz kojih nisu uvaženi prijedlozi za izvođenje pojedinih dokaza i navest će se propisi na kojima se zasniva izreka rješenja, te obrazložiti troškove prekršajnog postupka na šta se oni odnose, u kom iznosu i osnov te odluke.

U obrazloženju rješenja kojim se protiv okrivljenog obustavlja postupak, navest će se razlozi zbog kojih se obustavlja postupak i propis na osnovu kojeg je to učinjeno.

U obrazloženju rješenja kojim je okrivljeni oglašen krivim navest će se i okolnosti koje su uzete u obzir pri odmjerenju kazne (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), razlog zbog kojih je kazna ublažena ili izrečen ukor, zaštitna mjera ili mjera oduzimanja imovinske koristi, a u slučaju kad je za prekršaj alternativno propisana novčana kazna ili kazna zatvora, a sud je izrekao kaznu zatvora, dužan je posebno obrazložiti iz kojih razloga je izrekao tu kaznu.

Članak 212.

Pogreška u pisanju imena i brojeva kao i druge očigledne pogreške u pisanju i računanju u rješenju o prekršaju ispravljaju se po službenoj dužnosti ili na prijedlog okrivljenog, podnositelja zahtjeva ili oštećenog.

Ispravke će se vršiti posebnim rješenjem i unijeti u izvornik.

Ako se radi o pogreškama u pogledu točke 1., 2. i 3. stavak 1. članak 210. ovog Zakona, ispravljani prijepisi rješenja dostavit će se osobama koje imaju pravo žalbe protiv rješenja, u kom slučaju rok za žalbu teče od dana dostavljanja ispravljenog prijepisa rješenja.

Članak 213.

Kad se okrivljenom rješenje o prekršaju kojim je oglašen krivim saopći usmeno, dostavit će mu se i pismeni otppravak rješenja samo ako to okrivljeni zatraži.

Ako okrivljeni zatraži da mu se dostavi prijepis rješenja, sudac za prekršaje dužan je rješenje dostaviti najkasnije u roku od osam dana, a ako se određuje izvršenje rješenja o prekršaju prije njegove pravomoćnosti, prijepis rješenja mora se okrivljenom dostaviti najkasnije u roku od 24 sata.

Izjava okrivljenog u smislu stavka 2. ovog članka, unosi se u zapisnik uz njegov potpis.

Članak 214.

Ovjereni prijepis rješenja o prekršaju dostavlja se podnositelju zahtjeva i okrivljenom, ukoliko se nisu odrekli prava na žalbu odnosno izjavili da im se rješenje ne dostavlja.

Ostalim osobama koje imaju pravo na žalbu ovjereni prijepis rješenja o prekršaju dostavit će se ukoliko se nisu odrekli prava na žalbu, odnosno izjavili da im se rješenje ne dostavlja.

XXIX. ŽALBA PROTIV RJEŠENJA O PREKRŠAJU

1. Izjava žalbe

Članak 215.

Protiv rješenja o prekršaju kojim je prekršajni postupak obustavljen žalbu može izjaviti podnositelj zahtjeva.

Žalbu protiv rješenja o prekršaju kojim se okrivljeni oglašava krivim mogu izjaviti okrivljeni i podnositelj zahtjeva.

Oštećeni koji nije podnio zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka žalbu može izjaviti samo u pogledu odluke o troškovima postupka.

U korist okrivljenog žalbu mogu izjaviti i njegov bračni drug, srodnik po krvi u pravoj liniji, branitelj, zakonski zastupnik, usvojitelj i usvojenik, ali ne i protiv njegove volje.

U korist okrivljene pravne osobe žalbu može izjaviti njen predstavnik.

Ako je izrečena zaštitna mjera oduzimanja predmeta čiji vlasnik nije okrivljeni, vlasnik predmeta može izjaviti žalbu samo u pogledu odluke o toj mjeri.

Članak 216.

Žalba se izjavljuje u roku od osam dana od dana usmenog saopćenja rješenja, odnosno od dana dostavljanja rješenja o prekršaju.

Članak 217.

Žalba ovlaštene osobe odnosno tijela odlaže izvršenje rješenja o prekršaju, osim u slučajevima kad je ovim Zakonom drukčije određeno.

Članak 218.

Okrivljeni i podnositelj zahtjeva mogu se odreći prava na žalbu pošto je rješenje o prekršaju saopćeno, a od izjavljene žalbe mogu odustati do donošenja drugostupanjskog rješenja.

Odricanje i odustajanje od prava žalbe ne može se opozvati.

Odricanje maloljetnika od prava na žalbu nema pravnog učinka.

Članak 219.

Ako okrivljeni plati novčanu kaznu prije nego što rješenje o prekršaju postane pravomoćno, smatrat će se da se time odrekao prava na žalbu.

Okrivljeni se mora upozoriti na to da će se smatrati da se odrekao prava na žalbu, ako novčanu kaznu plati prije pravomoćnosti rješenja.

Odricanje od prava na žalbu iz stavka 1. ovog članka nema učinka u pogledu drugih odluka o prekršaju.

2. Sadržaj žalbe

Članak 220.

Žalba sadrži naznaku rješenja o prekršaju protiv kog se izjavljuje i potpis podnositelja žalbe.

Žalba se ne mora obrazložiti, već je dovoljno navesti u čemu je žalitelj nezadovoljan rješenjem.

U žalbi se mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi.

Pozivajući se na nove činjenice žalitelj je dužan navesti dokaze kojima bi se te činjenice imale dokazati.

Ako žalitelj u žalbi iznosi i nove dokaze, dužan je obrazložiti iz kojih razloga te dokaze nije ranije iznio, kao i navesti činjenice koje pomoću novih dokaza želi dokazati.

Članak 221.

Rješenje o prekršaju može se pobijati:

1. zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka;
2. zbog povrede materijalnog propisa o prekršajima;
3. zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;

4. zbog odluke o kazni, ukoru, zaštitnoj mjeri, oduzimanju imovinske koristi i troškovima prekršajnog postupka.

Članak 222.

Bitna povreda odredaba prekršajnog postupka postoji:

1. ako je rješenje o prekršaju donio sudac koji se morao izuzeti ili je bio izuzet da vodi postupak;

2. ako okrivljeni nije ispitan prije donošenja rješenja o prekršaju osim u slučajevima iz članka 206. i 207. ovog Zakona;

3. ako je okrivljenom ili oštećenom uskraćeno pravo da u postupku upotrebljava svoj jezik (članak 70.);

4. ako sud nije bio stvarno nadležan rješavati u toj stvari;

5. ako je povrijeđen propis prekršajnog postupka po pitanju da li je zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka podnesen od ovlaštenog tijela ili oštećenog;

6. ako u cijelosti nije odlučeno o zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka ili ako je odlučeno mimo tog zahtjeva;

7. ako se rješenje o prekršaju zasniva na dokazu na kome se po odredbama ovog Zakona nije moglo zasnovati osim ako je, s obzirom na druge dokaze očigledno da bi i bez tog dokaza bilo doneseno isto rješenje;

8. ako su rješenjem o prekršaju povrijeđene odredbe članka 207. stavak 7. i članka 226. stavak 5. ovog Zakona;

9. ako je izreka rješenja o prekršaju nerazumljiva, proturječna sama sebi ili razlozima rješenja, ili ako rješenje uopće nema razloga ili u njemu nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi potpuno nejasni ili u znatnoj mjeri proturječni, ili ako o odlučnim činjenicama postoji znatna proturječnost između onoga što se navodi u razlozima rješenja i sadržaja isprava ili zapisnika o iskazima datim u prekršajnom postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Bitna povreda odredaba prekršajnog postupka postoji i ako sudac u tijeku postupka ili prilikom donošenja rješenja o prekršaju nije primijenio ili je pogrešno primijenio neku odredbu ovog Zakona ili je u postupku povrijeđeno pravo obrane, a to je bilo ili je moglo biti od utjecaja na zakonito i pravilno donošenje rješenja o prekršaju.

Članak 223.

Povreda materijalnog propisa o prekršajima postoji ako je povrijeđen taj propis po pitanju:

1. da li je radnja opisana u zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka prekršaj;

2. da li ima okolnosti koje isključuju odgovornost za prekršaj;

3. da li ima okolnosti koje isključuju gonjenje za prekršaj, a naročito da li je nastupila zastarjelost

pokretanja i vođenja prekršajnog postupka ili je stvar već pravomoćno rješena;

4. da li je u pogledu prekršaja koji je predmet zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka primijenjen zakon ili drugi propis koji se ne može primijeniti;

5. da li je odlukom o kazni, ukoru, zaštitnoj mjeri ili mjeri oduzimanja imovinske koristi prekoračio ovlasti koje sudac ima po zakonu;

6. da li su povrijeđene odredbe o uračunavanju zadržavanja odnosno pritvora u kaznu.

Članak 224.

Rješenje o prekršaju može se pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kad je neka odlučna činjenica pogrešno utvrđena ili nije utvrđena.

Nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji i kad na to ukazuju nove činjenice ili novi dokazi.

Članak 225.

Rješenje o prekršaju može se pobijati zbog odluke o kazni kad nije prekoračeno zakonsko ovlaštenje, ali sud nije pravilno odmjerio kaznu s obzirom na okolnosti koje utječu da kazna bude veća ili manja.

Odluka o kazni može se pobijati i zbog toga što je sud primijenio ili nije primijenio odredbe o ublažavanju kazne ili što sud nije izrekao ukor iako su za to postojali zakonski uvjeti.

Rješenje o prekršaju u pogledu zaštitne mjere ili oduzimanja imovinske koristi može se pobijati ako ne postoje povrede zakona, ali je sud nepravilno izrekao ove mjere ili ih nije izrekao i ako su za to postojali zakonski uvjeti.

Rješenje o prekršaju može se pobijati u pogledu odluke o troškovima postupka kada je ta odluka donesena protivno odredbama ovog Zakona.

3. Postupak po žalbi

Članak 226.

Neblagovremenu ili nedozvoljenu žalbu, odnosno prigovor odbacit će rješenjem općinski sud za prekršaje.

Protiv rješenja iz stavka 1. ovog članka žalba se može izjaviti u roku do tri dana.

Kad općinski sud za prekršaje koji je donio rješenje o prekršaju, povodom žalbe nade da je postupak nepotpun, a daje to moglo biti od utjecaja na pravilnost i zakonitost rješenja o prekršaju prije dostavljanja žalbe Županijskom sudu za prekršaje upotpunit će postupak u granicama navoda u žalbi.

Ako općinski sud za prekršaje ne postupi po odredbi stavka 3. ovog članka, Županijski sud za prekršaje može od tog suda pribaviti izvješće o povredama koje mogu biti od značaja za pravilnost i zakonitost rješenja o prekršaju, a može zahtijevati i da se provjere navodi žalbe u pogledu novih dokaza i novih činjenica.

Ako u slučaju iz st. 3. i 4. ovog članka općinski sud za prekršaje utvrdi daje žalba koja je izjavljena u korist okrivljenog osnovana, ranije rješenje o prekršaju će staviti izvan snage i donijeti novo rješenje o prekršaju, s tim da novo rješenje o prekršaju ne može biti za okrivljenog nepovoljnije.

Općinski sud za prekršaje će ranije rješenje o prekršaju uvijek staviti izvan snage i rješenjem prekršajni postupak obustaviti, ako povodom žalbe okrivljenog utvrdi da postoji koji od razloga iz članka 144. stavak 2. ili članka 204. ovog Zakona.

Članak 227.

Žalbu sa spisom predmeta općinski sud za prekršaje dostavlja Županijskom sudu za prekršaje u roku od tri dana nakon što je utvrdio da su protekli rokovi za izjavljivanje žalbe osobama, odnosno tijelima koji su po ovom Zakonu ovlašteni izjaviti žalbu, odnosno od dana kad je postupak upotpunjen.

Članak 228.

Županijski sud za prekršaje će odbaciti žalbu kao neblagovremenu ili nedozvoljenu ako je to propustio da uradi općinski sud za prekršaje.

Rješavajući o žalbi Županijski sud za prekršaje može rješenje o prekršaju potvrditi, preinačiti ili ukinuti.

Županijski sud za prekršaje ispituje rješenje u onom dijelu u kojem se pobija žalbom, ali mora uvijek po službenoj dužnosti ispitati:

1. da li postoji bitna povreda odredaba prekršajnog postupka iz članka 222. stavak 1. toč. 1. i 4. do 9. ovog Zakona;

2. da li je na štetu okrivljenog povrijeđen materijalni propis o prekršaju.

Ako žalba izjavljena u korist okrivljenog ne sadrži obrazloženje (članak 220. stavak 2.) i razloge (članak 221) Županijski sud za prekršaje će se ograničiti na ispitivanje povreda iz točke 1. i 2. stavka 3. ovog članka, kao i na ispitivanje odluke o kazni, ukoru, zaštitnim mjerama i oduzimanju imovinske koristi.

O svim žalbama Županijski sud za prekršaje odlučuje jednim rješenjem.

Članak 229.

Županijski sud za prekršaje odbit će žalbu i potvrditi prvostupanjsko rješenje kad utvrdi da ne postoje razlozi zbog kojih se rješenje pobija ili da nema drugih razloga zbog kojih se rješenje može ukinuti ili preinačiti.

Članak 230.

Županijski sud za prekršaje će uvažavajući žalbu ili po službenoj dužnosti preinačiti prvostupanjsko rješenje ako utvrdi da su odlučne činjenice u prvostupanjskom postupku utvrđene i da se s obzirom na utvrđeno

činjenično stanje ima donijeti drukčije rješenje ili ako nade da postoje takve povrede zakona koje se mogu otkloniti bez ukidanja prvostupanjskog rješenja, ili da prilikom odmjeravanja kazne odnosno izricanja ukora, mjere oduzimanja imovinske koristi, zaštitne mjere, određivanja troškova prekršajnog postupka ili odlučivanja o imovinsko-pravnom zahtjevu nisu uzete u obzir okolnosti koje su od utjecaja za pravilno donošenje ovih odluka, ili ako okolnosti koje su uzete u obzir nisu pravilno ocijenjene.

Županijski sud za prekršaje prvostupanjsko rješenje će preinačiti i kad nade da je općinski sud za prekršaje pogrešno ocijenio isprave i dokaze koje nije sam izveo, a odluka je zasnovana na tim dokazima.

Članak 231.

Županijski sud za prekršaje će uvažavajući žalbu ili po službenoj dužnosti ukinuti prvostupanjsko rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak ako utvrdi da postoji povreda odredaba prekršajnog postupka koja je bila ili je mogla biti od utjecaja na zakonito rješavanje prekršajne stvari, ili ako nade da zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja treba sprovesti nov postupak.

Iz razloga utvrđenih stavkom 1. ovog članka, može se prvostupanjsko rješenje i djelomično ukinuti, ako se pojedini dijelovi rješenja mogu izdvojiti bez štete za pravilno odlučivanje.

Ako Županijski sud za prekršaje utvrdi da općinski sud za prekršaje nije bio stvarno nadležan za rješavanje prvostupanjsko će rješenje ukinuti i predmet uputiti stvarno nadležnom tijelu.

Članak 232.

Ako Županijski sud za prekršaje povodom ma čije žalbe utvrdi da su razlozi zbog kojih je donio odluku u korist okrivljenog koji se žalio, od koristi i za kojeg od saokrivljenih koji nije izjavio žalbu ili je nije izjavio u tom pravcu, postupit će po službenoj dužnosti kao da takva žalba postoji.

Članak 233.

Ako je izjavljena žalba samo u korist okrivljenog drugostupanjsko rješenje o prekršaju se ne smije izmijeniti na njegovu štetu u odnosu na pravnu kvalifikaciju prekršaja i na sankciju.

Članak 234.

U obrazloženju rješenja Županijski sud za prekršaje treba ocijeniti žalbene navode i ukazati na povrede zakona koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti.

Kad se prvostupanjsko rješenje o prekršaju ukine zbog povreda odredaba prekršajnog postupka, u obrazloženju rješenja će se navesti koje su odredbe povrijeđene i u čemu se povreda sastoji.

Kad se prvostupanjsko rješenje ukida zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, navest će se u čemu se sastoje nedostaci postupka odnosno zašto su novi dokazi i nove činjenice važni i od utjecaja za donošenje pravilne odluke.

Članak 235.

Županijski sud za prekršaje vratit će sve spise predmeta općinskom sudu za prekršaje sa dovoljnim brojem ovjerenih prijepisa svog rješenja o prekršaju radi dostavljanja okrivljenom, podnositelju zahtjeva i drugim zainteresiranim osobama.

Članak 236.

Općinski sud za prekršaje je dužan izvesti sve radnje i raspraviti sva sporna pitanja na koja je ukazao Županijski sud za prekršaje u svom rješenju.

Pri donošenju novog rješenja općinski sud za prekršaje je vezan zabranom propisanom u članku 233. ovog Zakona.

XXX. IZVANREDNI PRAVNI LIJEKOVI

1. Ponavljanje postupka

Članak 237.

Prekršajni postupak završen pravomoćnim rješenjem o prekršaju, može se ponoviti u korist kažnjelog:

1. ako se dokaže da je rješenje zasnovano na lažnoj ispravi ili na lažnom iskazu svjedoka ili vještaka;

2. ako se dokaže da je do rješenja došlo usljed krivičnog djela suca za prekršaje ili druge službene osobe koja je učestvovala u postupku;

3. kad se utvrdi da je kažnjeni za istu radnju već kažnjen u prekršajnom postupku ili za istu radnju prije donošenja rješenja o prekršaju proglašen krivim u krivičnom postupku ili u postupku po privrednim prijestupima;

4. kad se iznesu nove činjenice ili podnesu novi dokazi koji bi doveli do drukčijeg rješenja da su bili poznati u ranijem postupku.

Članak 238.

Činjenice iz točke 1. i 2. članka 237. ovog Zakona dokazuju se pravomoćnom presudom da su osobe iz tog članka oglašene krivim za odnosna krivična djela.

Ako se postupak protiv osoba ne može sprovesti zbog toga što su umrle ili što postoje okolnosti koje isključuju krivično gonjenje, činjenice iz toč. 1. i 2. članka 237. ovog Zakona mogu se utvrditi i drugim dokazima.

Članak 239.

Zahtjev za ponavljanje prekršajnog postupka mogu podnijeti kažnjeni i podnositelj zahtjeva, a poslije smrti

kažnjenog zahtjev mogu podnijeti i ostale osobe navedene u članku 215. stavak 4. ovog Zakona.

Članak 240.

Zahtjev za ponavljanje prekršajnog postupka može se podnijeti:

1. u slučajevima iz točke 1. i 2. članka 237. ovog Zakona u roku od tri mjeseca od dana pravomoćnosti presude.;

2. u slučaju iz točke 3. članka 237. ovog Zakona u roku od tri mjeseca od dana saznanja za pravomoćnost presude u krivičnom postupku odnosno u postupku po privrednim prijestupima, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana pravomoćnosti presude;

3. u slučaju iz točke 4. članka 237. ovog Zakona u roku do 30 dana od dana saznanja za nove dokaze i nove činjenice, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana pravomoćnosti rješenja o prekršaju.

Članak 241.

Zahtjev za ponavljanje prekršajnog postupka može se podnijeti i pošto je rješenje o prekršaju izvršeno i bez obzira na zastarjelost.

Članak 242.

O zahtjevu za ponavljanje prekršajnog postupka rješava općinski sud za prekršaje koji je donio prvostupanjsko rješenje o prekršaju.

U zahtjevu će se navesti po kom zakonskom osnovu se traži ponavljanje i kojim dokazima se potkrepljuju činjenice na kojima se zahtjev zasniva.

Ako zahtjev ne sadrži podatke iz stavka 2. ovog članka, odbacit će se rješenjem.

Zahtjev će se odbaciti i ako općinski sud za prekršaje, na osnovu zahtjeva i dokaza iz spisa predmeta iz ranijeg postupka utvrdi da je zahtjev podnijela neovlaštena osoba, ili da je neblagovjemenom podnesen ili da nema zakonskih uvjeta za ponavljanje postupka ili da činjenice i dokazi na kojima se zahtjev zasniva očigledno nisu podobni da se na osnovu njih dozvoli ponavljanje.

Članak 243.

Zahtjev za ponavljanje prekršajnog postupka ne odlaže izvršenje rješenja, ali općinski sud za prekršaje, ako ocijeni da zahtjev može biti uvažen, može odlučiti da se odloži izvršenje dok se ne odluči o zahtjevu za ponavljanje postupka.

Rješenjem kojim se dozvoljava ponavljanje postupka odlaže se izvršenje rješenja protiv koga je ponavljanje dozvoljeno.

Ako se dozvoli ponavljanje postupka u ponovnom postupku općinski sud za prekršaje je vezan zabranom iz članka 233. ovog Zakona.

2. Zahtjev za sudsku zaštitu

Članak 244.

Zahtjev za sudsku zaštitu dozvoljen je protiv rješenja o prekršaju koje je donio Županijski sud za prekršaje.

Zahtjev za sudsku zaštitu može podnijeti kažnjeni i u njegovu korist osoba iz članka 215. stavak 4. ovog Zakona.

O zahtjevu za sudsku zaštitu rješava Županijski sud.

Zahtjev za sudsku zaštitu ne odlaže izvršenje rješenja, ali na zahtjev kažnjenog Županijski sud može narediti nadležnom tijelu da odloži odnosno prekine izvršenje rješenja dok ne odluči o zahtjevu, ako ima osnova iz kojih može zaključiti da će udovoljiti zahtjevu.

Članak 245.

Zahtjev za sudsku zaštitu može se izjaviti protiv rješenja Županijskog suda za prekršaje donesenog u drugom stupnju kad je izrečena:

- kazna zatvora;
- pojedinačna novčana kazna u iznosu preko 900 DEM odgovornoj osobi ili drugom pojedincu, ili preko 1500 DEM pojedincu u vršenju samostalne djelatnosti, ili preko 2000 DEM pravnoj osobi;
- zaštitna mjera zabrane vršenja samostalne djelatnosti;
- zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom vozaču motornog vozila po zanimanju;
- zaštitna mjera oduzimanja predmeta ako vrijednost oduzetog predmeta iznosi preko 1000 DEM;
- mjera oduzimanja imovinske koristi, ako oduzeta imovinska korist prelazi iznos od 1000 DEM.

Članak 246.

Zahtjev za sudsku zaštitu može se izjaviti u sljedećim slučajevima:

1. ako je rješenjem o prekršaju povrijeđen materijalni propis;
2. ako je u prekršajnom postupku učinjena povreda odredaba postupka koja je utjecala ili je mogla utjecati na zakonito i pravilno donošenje rješenja o prekršaju (bitna povreda postupka);
3. ako je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno ili ako je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja.

Članak 247.

Zahtjev za sudsku zaštitu podnosi se u roku od osam dana od dana prijema rješenja o prekršaju donesenog u drugom stupnju.

Zahtjev za sudsku zaštitu predaje se pismeno Županijskom sudu.

Članak 248.

Županijski sud odlučuje o zahtjevu za sudsku zaštitu u nejavnjoj sjednici, u vijeću sastavljenom od trojice sudaca.

O nejavnoj sjednici Županijski sud će obavijestiti županijskog javnog tužitelja, ako je zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka podnio javni tužitelj.

Članak 249.

Županijski sud će odbiti zahtjev za sudsku zaštitu kao neosnovan kad utvrdi da ne postoji povreda zakona na koju se ukazuje u zahtjevu.

Članak 250.

U pogledu postupka za rješavanje o zahtjevu za sudsku zaštitu, sukladno se primjenjuju odgovarajuće odredbe posebnog postupka kojim se regulira krivični postupak.

3. Zahtjev za zaštitu zakonitosti

Članak 251.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti može se podići protiv drugostupanjskog rješenja Županijskog suda za prekršaje, kao i rješenja iz članka 228. stavak 1. ovog Zakona kojim je povrijeđen zakon ili drugi propis koji predviđa prekršaje.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti podiže županijski javni tužitelj u roku od tri mjeseca od dana kad je kažnjenoj osobi uručeno rješenje po žalbi.

Članak 252.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti ne može se podići ako je Županijski sud rješavao po zahtjevu za sudsku zaštitu (članak 244.).

Članak 253.

O zahtjevu za zaštitu zakonitosti rješava Županijski sud u nejavnoj sjednici, u vijeću sastavljenom od trojice sudaca.

O nejavnoj sjednici Županijski sud će uvijek obavijestiti županijskog javnog tužitelja.

Članak 254.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti ne odlaže izvršenje rješenja o prekršaju, ali Županijski sud pri rješavanju o zahtjevu može narediti nadležnom tijelu da odloži odnosno prekine izvršenje rješenja dok konačno ne odluči o podignutom zahtjevu.

Na zahtjev javnog tužitelja općinski sud za prekršaje će odložiti odnosno prekinuti izvršenje rješenja o prekršaju pod uvjetima iz članka 25. Zakona o javnom tužiteljstvu ("Narodne novine Županije Zapadnohercegovačke", br. 5/96).

Članak 255.

U pogledu postupka za rješavanje o zahtjevu za zaštitu zakonitosti sukladno se primjenjuju odgovarajuće odredbe propisa kojim se regulira krivični postupak.

XXXI. POSEBNI POSTUPCI

1. Postupak prema maloljetnicima

Članak 256.

U prekršajnom postupku prema starijem maloljetniku primjenjuju se odredbe ove glave, a ostale odredbe prekršajnog postupka predviđene ovim Zakonom samo ako nisu u suprotnosti sa odredbama ove glave.

Članak 257.

Kod poduzimanja radnji prema maloljetnom počinitelju prekršaja u njegovom prisustvu, a naročito pri njegovom ispitivanju, osobe koje učestvuju u postupku dužne su postupati obazrivo, vodeći računa o duševnoj razvijenosti, osjetljivosti i osobnim svojstvima maloljetnika.

Članak 258.

Nitko ne može biti oslobođen od dužnosti da svjedoči o okolnostima potrebnim za ocjenjivanje duševne razvijenosti maloljetnika, upoznavanje njegove ličnosti i prilika u kojima živi.

Članak 259.

Kad je stariji maloljetnik učestvovao u izvršenju prekršaja zajedno sa punoljetnim osobama, postupak prema njemu će se izdvojiti i sprovesti po odredbama ove glave.

Iz opravdanih razloga može se postupak prema starijem maloljetniku voditi zajedno sa postupkom protiv punoljetnih osoba i sprovesti po općim odredbama ovog Zakona.

Kad se sprovodi jedinstven postupak, u smislu odredbe stavka 2. ovog članka, u pogledu starijih maloljetnika primijenit će se odredbe članka 257. i 258. ovog Zakona.

Članak 260.

U postupku prema starijim maloljetnicima, tijelo starateljstva i roditelj odnosno staratelj maloljetnika imaju pravo upoznati se s tijekom postupka, u tijeku postupka stavljati prijedloge i ukazati na činjenice i dokaze koje su od važnosti za donošenje pravilne odluke.

Članak 261.

Prekršajni postupak prema starijem maloljetniku je hitan.

Članak 262.

Općinski sud za prekršaje može odlučiti da se ne pokrene prekršajni postupak protiv starijeg maloljetnika, ako smatra da ne bi bilo cjelishodno da se postupak vodi s obzirom na prirodu prekršaja i okolnosti pod

kojima je prekršaj počinjen, raniji život maloljetnika i njegova osobna svojstva.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka rješenjem će se odbaciti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka sa navođenjem razloga zbog kojih je zahtjev odbačen.

Članak 263.

Protiv rješenja o prekršaju donesenog u postupku prema maloljetniku kojim je maloljetnik oglašen krivim za prekršaje, žalbu mogu izjaviti pored osoba iz članka 215. stavak 2., 4., 5. i 6. ovog Zakona, još i staratelj, brat, sestra i hranitelj starijeg maloljetnika.

Osobe iz stavka 1. ovog članka mogu izjaviti žalbu u korist starijeg maloljetnika i protiv njegove volje.

Članak 264.

Zahtjev za sudsku zaštitu u postupku prema starijem maloljetniku može se podnijeti kako u slučaju kad je povrijeđen zakon, tako i kad je nepravilno primjenjena kazna ili zaštitna mjera prema maloljetniku.

Članak 265.

Ako je protiv starijeg maloljetnika pokrenut prekršajni postupak za prekršaj za koji je propisana kazna zatvora, prije donošenja rješenja o prekršaju pribavit će se mišljenje tijela starateljstva o ličnosti maloljetnika.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka tijelo starateljstva ukazat će sudu na sve okolnosti koje su od značaja za donošenje pravilne i zakonite odluke, a naročito na ranije vladanje maloljetnika i na njegove obiteljske prilike.

Članak 266.

Kad općinski sud za prekršaje utvrdi da maloljetnik u vrijeme izvršenja prekršaja nije imao navršenih 16 godina života, odbacit će zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka odnosno obustavit će prekršajni postupak, a maloljetnika će poučiti da ubuduće ne vrši prekršaje.

U slučaju iz stavka 1. ovog članka općinski sud za prekršaje će obavijestiti roditelje odnosno staratelja maloljetnika kao i tijelo starateljstva o prekršaju koji je počinjen, a po potrebi može to saopćiti i školi odnosno organizaciji ili zajednici u kojoj maloljetnik radi ili u kojoj je smješten.

2. Naplata novčane kazne na licu mjesta

Članak 267.

Kad su posebnim propisima određene osobe ovlaštene da na licu mjesta izriču i naplaćuju novčane kazne, o naplaćenju novčanoj kazni izdaje se potvrda u kojoj se označuje koji je prekršaj počinjen i kolika je novčana kazna izrečena i naplaćena.

Nije dozvoljeno naplaćivanje novčane kazne na licu mjesta za više prekršaja počinjenih u stjecaju.

Protiv naplate novčane kazne na licu mjesta žalba nije dopuštena.

Članak 268.

Ako osoba koja je počinila prekršaj ne plati novčanu kaznu na licu mjesta, službena osoba uručit će joj poziv da novčanu kaznu uplati u roku od osam dana.

U pozivu iz stavka 1. ovog članka naznačit će se na koji način će kažnjena osoba uplatiti novčanu kaznu.

Ako službena osoba ne zatekne počinitelja prekršaja na licu mjesta, utvrdit će njegov identitet, a zatim će mu dostaviti poziv iz stavka 1. ovog članka.

Ako osoba koja je počinila prekršaj odbije platiti novčanu kaznu na licu mjesta, ili ako novčanu kaznu ne uplati u roku iz stavka 1. ovog članka, ovlašteno tijelo će podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka.

U postupku pokrenutom po zahtjevu koji je podnesen u smislu odredbe stavka 4. ovog članka, ne može se izreći strožija novčana kazna od kazne koja se može naplatiti na licu mjesta.

XXXII. POSTUPAK ZA NAKNADU ŠTETE I ZA POVRAT NOVČANIH IZNOSA OSOBAMA U SLUČAJU NEOPRAVDANOG KAŽNJAVANJA

1. Naknada štete zbog neopravdanog kažnjavanja

Članak 269.

Pravo na naknadu štete zbog neopravdanog kažnjavanja ima osoba kojoj je bila pravomoćno izrečena kazna zatvora, koju je izdržala, a kasnije povodom izvanrednog pravnog lijeka postupak pravomoćno obustavljen.

Pravo iz stavka 1. ovog članka ne pripada kažnjenoj osobi:

1. ako je povodom izvanrednog pravnog lijeka postupak obustavljen iz razloga što je oštećeni kao podnositelj zahtjeva odustao od zahtjeva;

2. ako je u ponovnom postupku doneseno rješenje kojim je prekršajni postupak obustavljen zbog zastarjelosti gonjenja do koje je došlo usljed nedostižnosti kažnjelog da se ponovni postupak okonča;

3. ako je kažnjena osoba svojim lažnim priznanjem ili na drugi način namjerno prouzrokovala svoje kažnjavanje, osim ako je na to bila prinudena, ili ako se nije žalila na prvostupanjsko rješenje.

Članak 270.

Odredbe članka 269. ovog Zakona sukladno se primjenjuju na osobe:

1. prema kojima je određeno izvršenje kazne prije pravomoćnosti rješenja o prekršaju, pa povodom žalbe prekršajni postupak bude obustavljen;

2. koja je izdržala kaznu zatvora, pa joj povodom izvanrednog pravnog lijeka ili povodom žalbe izjavljene protiv rješenja kojim je određeno izvršenje rješenja prije njegove pravomoćnosti, bude izrečena kazna zatvora u trajanju kraćem od kazne koju je izdržala, kao i u slučaju kada je kazna zatvora zamijenjena novčanom kaznom.

2. Povrat novčanih iznosa

Članak 271.

Osobi kojoj je u prekršajnom postupku neopravdano izrečena novčana kazna, mjera oduzimanja imovinske koristi ili zaština mjera oduzimanja predmeta, ima pravo na povrat plaćene novčane kazne, povrat oduzete imovinske koristi, povrat predmeta ili novčane vrijednosti oduzetog predmeta (u daljem tekstu: povraćaj novčanog iznosa).

Smatra se da je osoba neopravdano kažnjena ako je u slučaju preinačenja pravomoćnog rješenja o prekršaju ili ukidanju pravomoćnog rješenja o prekršaju postupak protiv nje pravomoćno obustavljen.

Povrat novčanog iznosa ne može zahtijevati kažnjena osoba koja je svojim lažnim priznanjem prouzrokovala kažnjavanje.

Članak 272.

Poslije smrti neopravdano kažnjene osobe naknadu štete odnosno povrat novčanog iznosa mogu tražiti njen bračni drug i njeni srodnici koje je ona po zakonu bila dužna izdržavati.

Članak 273.

Pravo neopravdano kažnjene osobe i osoba koje je ona po zakonu bila dužna izdržavati, da traži naknadu štete, odnosno povrat novčanog iznosa, zastarijeva za jednu godinu od dana pravomoćnosti rješenja o prekršaju kojim je prekršajni postupak bio obustavljen.

Zastarjelost iz stavka 1. ovog članka se prekida podnošenjem zahtjeva nadležnom općinskom tijelu uprave za poslove financija.

Ako je zahtjev za naknadu štete, odnosno povrat novčanog iznosa stavila neopravdano kažnjena osoba, poslije njene smrti osobe iz članka 272. ovog Zakona mogu produžiti postupak za ostvarivanje zahtjeva u roku tri mjeseca od dana smrti neopravdano kažnjene osobe i to samo u granicama ranije postavljenog zahtjeva.

Ako se neopravdano kažnjena osoba odrekla zahtjeva za naknadu štete, odnosno povrat novčanog iznosa, poslije njene smrti, zahtjev se ne može postaviti.

Članak 274.

Ovlaštena osoba dužna je sa svojim zahtjevom za naknadu štete obratiti se nadležnom općinskom tijelu uprave

za poslove financija čiji je sud izrekao kaznu radi sporazuma o postojanju štete i visini naknade.

Ako do sporazuma ne dode u roku 60 dana od dana prijema zahtjeva, ovlaštena osoba može podnijeti tužbu za naknadu štete protiv te općine nadležnom sudu u roku 30 dana od dana isteka roka za postizanje sporazuma.

Zahtjev za povrat novčanog iznosa podnosi se nadležnom općinskom tijelu uprave za poslove financija u čiju korist je uplaćen laj novčani iznos.

Ako nadležno tijelo odbije zahtjev ili u roku od dva mjeseca ne donese rješenje po zahtjevu, ovlaštena osoba može svoj zahtjev ostvariti tužbom za naknadu "štete kod nadležnog suda u roku iz stavka 2. ovog članka.

Članak 275.

Ako je slučaj na koji se odnosi neopravdano kažnjavanje osobe prikazivan u javnom sredstvu priopćavanja i time bio povrijeđen ugled te osobe, sud za prekršaje će na njegov zahtjev, objaviti u javnom sredstvu priopćavanja priopćenje o rješenju iz koga proizilazi neopravdanost ranijeg kažnjavanja.

Ako slučaj iz stavka 1. ovog članka nije prikazivan u javnom sredstvu priopćavanja, ovako priopćenje će se, na zahtjev te osobe, dostaviti tijelu ili organizaciji u kojoj osoba radi, a ako je to za njenu rehabilitaciju potrebno - društvenoj ili drugoj organizaciji.

Poslije smrti kažnjene osobe pravo na podnošenje zahtjeva iz stavka 1. ovog članka pripada njenom bračnom drugu, djeci, roditeljima, braći i sestrama.

Zahtjev iz stavka 1. ovog članka može se podnijeti i ako nije stavljen zahtjev za naknadu štete.

Zahtjev iz st. 1. i 2. ovog članka podnosi se u roku od šest mjeseci općinskom sudu za prekršaje koji je donio rješenje u prvom stupnju.

Prilikom rješavanja o zahtjevu sukladno se primjenjuju odredbe članka 269. ovog Zakona.

XXXIII. ZAMJENA NOVČANE KAZNE U KAZNU ZATVORA NA TEMELJU RJEŠENJA O PREKRŠAJU KOJA SU DONIJELA DRUGA DRŽAVNA TIJELA

Članak 276.

Kada je nadležno tijelo, osim suda izreklo novčanu kaznu fizičkoj osobi u prekršajnom postupku, a kazna nije mogla biti naplaćena ni prinudnim putem, na prijedlog tog tijela, općinski sud za prekršaje zamijenit će tu kaznu u kaznu zatvora po odredbama ovog Zakona.

O žalbi protiv rješenja iz stavka 1. ovog članka rješava Županijski sud za prekršaje.

XXXIV. IZVRŠENJE RJEŠENJA O PREKRŠAJU

Članak 277.

Rješenje o prekršaju izvršava se kad postane pravomoćno, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno i ako za izvršenje ne postoje zakonske smetnje.

Rješenje o prekršaju kojima je izrečena novčana kazna ili je odlučeno o naknadi troškova postupka i naknadi štete, ili je izrečena mjera oduzimanja imovinske koristi, izvršava se kad istekne u rješenju određeni rok za plaćanje kazne, troškova postupka, naknade štete odnosno imovinske koristi.

Članak 278.

Rješenje o prekršaju može se izvršiti i prije njegove pravomoćnosti u sljedećim slučajevima:

1. ako okrivljeni ne može dokazati svoj identitet ili nema stalnog boravišta u Županiji ili ako odlazi u inozemstvo radi boravka, a općinski sud za prekršaje nađe da postoji osnovana bojazan da će okrivljeni osujetiti izvršenje izrečene kazne,

2. ako je okrivljenom izrečena kazna zatvora za teži prekršaj javnog reda i mira, a općinski sud za prekršaje nađe da postoji osnovana bojazan da će okrivljeni nastaviti sa vršenjem istovrsnih prekršaja ili će osujetiti izvršenje kazne zatvora.

U slučajevima iz stavka 1. ovog članka općinski sud za prekršaje će u rješenju o prekršaju ili posebnim rješenjem odrediti da okrivljeni i prije pravomoćnosti rješenja pristupi izvršenju izrečene kazne.

Ako okrivljeni izjavi žalbu protiv rješenja kojim je određeno izvršenje rješenja prije njegove pravomoćnosti, općinski sud za prekršaje je dužan žalbu sa spisom predmeta dostaviti Županijskom sudu za prekršaje u roku od 24 sata, računajući od sata kad je žalbu primio, a Županijski sud za prekršaje dužan je po žalbi odlučiti i svoje rješenje dostaviti općinskom sudu za prekršaje u roku od 48 sati računajući od sata prijema spisa predmeta.

Članak 279.

Rješenje o prekršaju doneseno u postupku prema starijem maloljetniku ne može se izvršiti prije pravomoćnosti.

1. Izvršenje kazni i zaštitnih mjera

Članak 280.

Kazna zatvora, novčana kazna i zaštitne mjere izvršavaju se po propisima o izvršenju krivičnih i prekršajnih sankcija, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

O izvršenoj uplati novčane kazne i troškova prekršajnog postupka Zavod za platni promet u Županiji odmah će

obavijestiti nadležni sud za prekršaje dostavljenjem primjerka izvještaja o izvršenoj uplati sa dnevnim izvodom za odgovarajuće uplatne račune.

2. Izvršenje rješenja o troškovima prekršajnog postupka

Članak 281.

Rješenje o prekršaju u dijelu o troškovima prekršajnog postupka izvršava općinski sud za prekršaje koji je u prvom stupnju donio rješenje.

Prinudna naplata troškova prekršajnog postupka vrši se po propisima koji važe za prinudnu naplatu poreza, s tim što se ti troškovi ne mogu prinudno naplatiti izvršenjem na nepokretnostima.

3. Izvršenje rješenja o naknadi štete

Članak 282.

Izvršenje rješenja o prekršaju u dijelu koji se odnosi na naknadu štete vrši se na zahtjev oštećenog po pravilima izvršnog postupka pred redovnim sudovima.

Pravomoćno rješenje o prekršaju je izvršni naslov u izvršnom postupku.

4. Izvršenje rješenja o oduzimanju imovinske koristi

Članak 283.

Izvršenje rješenja o prekršaju u dijelu koji se odnosi na oduzimanje imovinske koristi vrši se po propisima o izvršenju krivičnih i prekršajnih sankcija.

DIO TREĆI

XXXV. USTROJ I NADLEŽNOST SUDOVA ZA PREKRŠAJE

1. Opće odredbe

Članak 284.

Prekršajni postupak vodi u prvom stupnju općinski sud za prekršaje, a u drugom stupnju Županijski sud za prekršaje.

Članak 285.

U općinskom sudu za prekršaje prekršajni postupak vodi i rješenje o prekršaju donosi sudac za prekršaje kao pojedinac.

Županijski sud za prekršaje odlučuje u vijeću sastavljenom od trojice sudaca od kojih je jedan predsjednik vijeća.

Članak 286.

Sudovi su samostalna tijela Županije, odnosno općine.

U obavljanju svoje funkcije suci za prekršaje su neovisni i odluke donose na temelju Ustava, zakona i

drugih propisa i za svoj rad odgovoraju Skupštini Županije, odnosno općinskom vijeću.

Članak 287.

Sud ima pečat koji sadrži naziv suda, te naziv i grb Županije.

Na zgradi suda mora biti istaknut naziv suda i grb Županije.

Članak 288.

Rad sudova je javan.

Javnost rada osigurava se naročito: javnim raspravljanjem pred sudovima; davanjem obavijesti o tijeku postupka zainteresiranim osobama pod uvjetima predviđenim zakonom; omogućavanjem javnosti da se putem sredstava javnog priopćavanja upozna sa radom sudova, obavještavanjem Skupštine Županije, odnosno općinskog vijeća o svom radu; objavljivanjem važnijih odluka.

Sudovi mogu, suglasno zakonu, isključiti javnost u raspravljanju pred sudom radi čuvanja tajne, zaštite morala, interesa maloljetnika i radi zaštite drugih posebnih interesa društvene zajednice.

Članak 289.

Sudovi prate i proučavaju društvene odnose i pojave koje su zapazili u svom radu, a koji su od interesa za zaštitu javnog poretka i o zapaženim pojavama obavještavaju Skupštinu Županije, odnosno općinsko vijeće, na njen zahtjev, ili po vlastitoj inicijativi.

U slučajevima iz stavka 1. ovog članka, sudovi mogu ukazati na potrebu donošenja ili izmjene propisa i preduzimanja mjera radi sprečavanja pojava koje ugrožavaju javni poredak.

2. Osnivanje i nadležnost sudova

Članak 290.

Općinski sud za prekršaje osniva općinsko vijeće.

Dvije ili više općina mogu zajednički osnovati općinski sud za prekršaje.

Aktom o osnivanju općinskog suda za prekršaje utvrđuju se sjedište i područje suda kao i broj sudaca za prekršaje.

Općinsko vijeće može posebnom odlukom utvrditi broj sudaca.

Akt o osnivanju općinskog suda za prekršaje za dvije ili više općina donose općinska vijeća općina koje osnivaju sud.

Aktom iz stavka 5. ovog članka utvrđuje se, način osiguranja sredstava za rad suda i druga prava i obveze općina osnivača prema sudu.

Članak 291

Općinski sud za prekršaje je nadležan:

1. odlučivati u prvom stupnju o predmetima prekršaja;
2. odlučivati o zahtjevu za ponavljanje postupka;
3. sprovoditi izvršenje odluka donesenih u prekršajnom postupku;
4. pružati pravnu pomoć;
5. obavljati i druge poslove određene zakonom.

Članak 292.

Županijski sud za prekršaje osniva se za područje Županije.

Sjedište Županijskog suda za prekršaje je u Širokom Brijegu.

Broj sudaca Županijskog suda za prekršaje utvrđuje odlukom Skupština Županije.

Članak 293.

Županijski sud za prekršaje je nadležan:

1. odlučivati u drugom stupnju po žalbama izjavljenim protiv odluka općinskih sudova za prekršaje;
2. rješavati o sukobu nadležnosti između općinskih sudova za prekršaje;

Županijski sud za prekršaje:

- utvrđuje načelne stavove i načelna pravna shvatanja radi jedinstvene primjene zakona i drugih propisa u općinskim sudovima za prekršaje;

- pruža stručnu pomoć općinskim sudovima za prekršaje;

- donosi poslovnik o radu opće sjednice;

- obavlja druge poslove određene zakonom. Poslove iz alineje 1. stavka 2. ovog članka

Županijski sud za prekršaje obavlja u općoj sjednici.

Opću sjednicu sačinjavaju predsjednik i svi suci Županijskog suda za prekršaje.

Opću sjednicu saziva i njenim radom rukovodi predsjednik Županijskog suda za prekršaje.

Za punovažno odlučivanje u općoj sjednici potrebno je da sjednici prisustvuje najmanje dvije trećine sudaca Županijskog suda za prekršaje, a zaključci se donose većinom glasova svih sudaca tog suda.

Članak 294.

Županijski sud za prekršaje može obavljati pregled rada općinskih sudova za prekršaje i od njih tražiti izvješća i podatke.

U obavljanju poslova iz alineje 2. stavak 2. članka 293. ovog Zakona Županijski sud za prekršaje može davati obavijesti, te ukazivati na nedostatke u primjeni propisa.

Članak 295.

Sredstva za rad sudova osiguravaju se u proračunu Županije, odnosno općine, sukladno propisima po kojima se osiguravaju sredstva za rad tijela uprave.

Članak 296.

Unutarnji ustroj u sudovima, osim broja sudaca, utvrđuje se pravilnikom o unutarnjem ustroju i načinu rada.

Pravilnik o unutarnjem ustroju i načinu rada donosi predsjednik suda uz suglasnost ministra pravosuđa i uprave u Vladi Županije, odnosno općinskog načelnika.

Ako je općinski sud za prekršaje osnovan za područja dviju ili više općina, suglasnost iz stavka 2. ovog članka daje općinski načelnik općine u sjedištu suda uz sporazum sa načelnicima ostalih općina.

Članak 297.

Propisi o radnim odnosima djelatnika u tijelima uprave shodno se primjenjuju i na djelatnike sudova za prekršaje ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Propisi o državnoj upravi koji se odnose na rukovođenje i odgovornost rukovoditelja tijela uprave shodno se primjenjuju i na predsjednika sudova za prekršaje ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Članak 298.

Općinski sudovi za prekršaje mogu izvan sjedišta suda održavati sudske dane, kad je to u interesu lakše provedbe postupka.

Odluku o održavanju sudskih dana, po prethodno pribavljenom mišljenju općinskog suda za prekršaje, donosi općinsko vijeće na čijem području se nalazi mjesto u kojem treba sudski dan održati.

XXXVI. SUCI SUDOVA ZA PREKRŠAJE

1. Imenovanje sudaca za prekršaje

Članak 299.

Postupak imenovanja sudaca uređuje se zakonom.

Članak 300.

Za suca za prekršaje može biti imenovan državljanin Federacije koji ima prebivalište na području Federacije, koji je diplomirani pravnik s položenim pravosudnim ispitom ili ispitom suca za prekršaje, te ima iskazane stručne i radne sposobnosti.

Pravosudni ispit, odnosno ispit suca za prekršaje polaže se po posebnom propisu.

Suci se biraju na neodređeno vrijeme i mogu biti u službi do navršениh 70 godina života.

Nacionalni sastav sudaca u cjelini mora odražavati nacionalnu strukturu pučanstva Županije.

Članak 301.

Za suca općinskog suda za prekršaje može biti imenovana osoba koja ispunjava uvjete iz članka 300. ovog Zakona.

Za suca Županijskog suda za prekršaje može biti imenovana osoba koja pored uvjeta iz članka 300. ovog Zakona ima najmanje četiri godine radnog iskustva poslije položenog pravosudnog ispita, odnosno ispita suca za prekršaje na odgovarajućim pravnim poslovima.

Članak 302.

Suce općinskog suda za prekršaje imenuje općinsko vijeće na prijedlog općinskog načelnika.

Članak 303.

Suce Županijskog suda za prekršaje imenuje većinom glasova Skupština Županije na prijedlog župana.

Članak 304.

Imenovanje sudaca obavlja se na temelju javnog natječaja objavljenog u sredstvima javnog informiranja koji su dostupni svim građanima Županije.

Javni natječaj za imenovanje sudaca općinskog suda za prekršaje objavljuje općinski načelnik na temelju prijedloga o slobodnom mjestu suca koji podnosi predsjednik suda.

Javni natječaj za imenovanje sudaca Županijskog suda za prekršaje objavljuje Ministarstvo pravosuđa i uprave Županije (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) na temelju prijedloga o slobodnom mjestu suca koji podnosi predsjednik Županijskog suda za prekršaje.

Javni natječaj iz stavka 1. ovog članka sadrži naziv suda, broj sudaca koji će se imenovati, zakonske uvjete koje kandidat za suca treba ispunjavati, rok za podnošenje prijave, dokaze i podatke koje uz prijavu treba podnijeti i naziv tijela kome se prijava podnosi.

Članak 305.

Kandidat podnosi prijavu za imenovanje nadležnom tijelu iz članka 304. ovog Zakona neposredno ili preporučeno putem pošte.

Rok za podnošenje prijave ne može biti kraći od 15 dana od dana objave natječaja.

Uz prijavu za imenovanje kandidat prilaže dokaze o ispunjavanju zakonskih uvjeta za suca za prekršaje i podatke o dosadašnjem radu.

Prijave kandidata za suce Županijskog suda za prekršaje sa dokazima i podacima obrađuje Ministarstvo, utvrđuje listu kandidata abecednim redom i sa svojim mišljenjem o stručnim sposobnostima kandidata, dostavlja županu na daljnju proceduru.

Na temelju prijave kandidata za suca općinskog suda za prekršaje, općinski načelnik dostavlja prijedlog općinskom vijeću.

Prijave kandidata koje ne sadrže podatke i dokaze iz stavka 3. ovog članka neće se uzimati u razmatranje.

Članak 306.

Odluku o imenovanju predsjednik Skupštine Županije, odnosno predsjednik općinskog vijeća dostavlja imenovanom kandidatu i sudu u koji je sudac imenovan.

Odluka o imenovanju suca Županijskog suda za prekršaje objavljuje se u "Narodnim novinama Županije Zapadnohercegovačke".

Odluka o imenovanju suca općinskog suda za prekršaje objavljuje se u službenom glasilu općine, sukladno statutu općine.

Poslije provedbenog postupka imenovanja Ministarstvo, odnosno općinski načelnik vraća dokumentaciju kandidatima koji nisu imenovani.

Članak 307.

Prije stupanja na dužnost suci daju izjavu. Tekst izjave glasi:

"Izjavljujem da ću se u obavljanju službe suca za prekršaje pridržavati Ustava i zakona Federacije i Ustava i zakona Županije, te da ću službu obavljati savjesno i nepristrano."

Članak 308.

Suci općinskog suda za prekršaje daju izjavu iz članka 307. ovog Zakona pred predsjednikom općinskog vijeća.

Suci Županijskog suda za prekršaje daju izjavu iz članka 307. ovog Zakona pred predsjednikom Skupštine Županije.

Ukoliko sudac bez opravdanog razloga ne dadne izjavu u roku mjesec dana od dana imenovanja smatra se da nije ni imenovan.

Članak 309.

Svaki sud ima predsjednika suda.

Predsjednik suda bira se iz reda sudaca tajnim glasovanjem, većinom glasova svih sudaca na razdoblje od četiri godine i može biti ponovno izabran po istoj proceduri.

Ukoliko se u općinskom sudu za prekršaje sukladno odluci o broju sudaca imenuje jedan sudac, on istovremeno obavlja dužnost predsjednika suda.

Ukoliko se u općinskom sudu za prekršaje, sukladno odluci o broju sudaca, imenuju dva suca, predsjednika suda imenuje općinsko vijeće iz reda sudaca, sukladno odredbi stavka 2. ovog članka.

2. Prestanak službe suca

Članak 310.

Sucu prestaje služba smjenjivanjem i podnošenjem ostavke.

Članak 311.

Postupak za smjenjivanje suca pokreće se:

- ako bude osuđen za krivično djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje službe suca;

- ako se utvrdi da je počinio težu povredu službe, odnosno ugleda službe suca;

- ako se utvrdi da nije stručno sposoban za obavljanje službe suca ili ako duže vrijeme ne postiže zadovoljavajuće rezultate u radu, odnosno ako duže vrijeme neuredno obavlja službu suca;

- ako se na temelju mišljenja ovlaštene zdravstvene ustanove utvrdi da je trajno izgubio radnu sposobnost za obavljanje službe.

Članak 312.

Prijedlog za smjenjivanje suca Županijskog suda za prekršaje daje župan na temelju inicijative predsjednika Županijskog suda za prekršaje, odnosno ministra pravosuđa i uprave.

Prijedlog za smjenjivanje suca općinskog suda za prekršaje daje općinski načelnik, a na temelju inicijative predsjednika Županijskog suda za prekršaje, odnosno predsjednika općinskog suda za prekršaje.

Članak 313.

Suce Županijskog suda za prekršaje smjenjuje Skupština Županije.

Suce općinskog suda za prekršaje smjenjuje općinsko vijeće.

Članak 314.

Sudac Županijskog suda za prekršaje podnosi ostavku Skupštini Županije.

Sudac općinskog suda za prekršaje podnosi ostavku općinskom načelniku.

Sucu koji je podnio ostavku služba prestaje sukladno propisu o državnoj upravi.

Članak 315.

Odluka o prestanku službe suca s razlozima prestanka objavljuje se u "Narodnim novinama Županije Zapadnohercegovačke", odnosno službenom glasilu općine sukladno statutu općine.

Članak 316.

Sudac neće biti krivično gonjen, niti odgovoran u građanskom postupku za bilo kakva djela učinjena u obavljanju svoje dužnosti.

3. Prava i dužnosti suca

Članak 317.

Sudac obnaša sudačku dužnost u sudu u koji je imenovan.

Sudac općinskog suda za prekršaje može privremeno, a najduže do tri mjeseca bez svog pristanka biti upućen na rad u drugi općinski sud za prekršaje.

Sudac općinskog suda za prekršaje može uz svoj pristanak biti upućen na rad u drugi općinski sud za prekršaje i na dulje vrijeme.

Rješenje o upućivanju na rad u smislu stavka 2. i 3. ovog članka donosi predsjednik Županijskog suda za prekršaje na temelju zajedničkog prijedloga predsjednika općinskih sudova za prekršaje.

Članak 318.

Sudac je dužan savjesno, odgovorno i zakonito obavljati službu suca i čuvati svoj ugled i ugled suda u koji je imenovan.

Sudac ne smije pripadati ni jednoj političkoj stranci niti sudjelovati u njenim aktivnostima.

Sudac Županijskog suda za prekršaje ne može biti zastupnik u Skupštini Županije.

Sudac općinskog suda za prekršaje ne može biti vijećnik u općinskom njenim aktivnostima.

Bračni drugovi, srodnici po krvi u pravoj i u pobočnoj liniji do drugog stupnja ne mogu obavljati službu suca u istom sudu.

Sudac ne može obavljati službu ili posao koji bi mogao utjecati na njegovu samostalnost ili neovisnost ili bi umanjivao njegov društveni ugled ili je inače nespojiv sa službom suca.

Posebnim pravilnikom utvrdit će se koja služba, odnosno posao nije spojiva sa službom suca sukladno odredbi stavka 6. ovog članka, koji će donijeti ministar pravosuđa i uprave u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona. Suci su ovlašteni pisati stručne i znanstvene radove, objavljivati sadržaje sudskih odluka, sudjelovati u radu stručnih i znanstvenih skupova, u pripremi nacрта propisa i drugim sličnim aktivnostima.

Članak 319.

Sudac za vrijeme službe ima pravo na plaću i druge naknade sukladno posebnom propisu.

Plaće i druge naknade sudaca ne mogu biti umanjene tijekom trajanja službe.

Članak 320.

Županija odgovara za štetu koju u obavljanju službe nanese sudac Županijskog suda za prekršaje građaninu ili pravnoj osobi svojim nepravilnim ili nezakonitim radom.

Općina odgovara za štetu koju u obavljanju službe nanese sudac općinskog suda za prekršaje građaninu ili pravnoj osobi svojim nepravilnim ili nezakonitim radom.

Županija, odnosno općina može od suca tražiti naknadu isplaćene svote samo ako je sudac štetu učinio namjerno ili iz krajnje nepažnje.

Zahtjev za naknadu štete iz stavka 3. ovog članka zastarijeva u roku šest mjeseci od dana isplaćene naknade.

XXXVII. DJELATNICI SUDA

Članak 321.

Za obavljanje stručnih i administrativno-tehničkih poslova sud ima potreban broj djelatnika sa odgovarajućom spremom.

Sud može imati potreban broj stručnih suradnika i pripravnika - diplomiranih pravnika.

Članak 322.

Za stručnog suradnika u općinskom sudu za prekršaje može biti izabrana osoba koja pored općih uvjeta za zasnivanje radnih odnosa u tijelima uprave treba biti diplomirani pravnik sa položenim stručnim ispitom.

Za stručnog suradnika u Županijskom sudu za prekršaje može biti izabrana osoba koja pored uvjeta iz stavka 1. ovog članka ima najmanje tri godine radnog iskustva na pravnim poslovima, nakon položenog ispita.

Stručni suradnici pomažu sucu u proučavanju i pripremanju predmeta, proučavanju pravnih pitanja u svezi s radom suda u pojedinim predmetima, izradi odluka, uzimaju na zapisnik podneske i obavljaju samostalno ili pod nadzorom i po uputstvima suca druge stručne poslove predviđene zakonom ili Pravilnikom o unutarnjem poslovanju sudova za prekršaje ili aktom o unutarnjoj organizaciji suda.

Broj stručnih suradnika u sudu utvrđuje se aktom o unutarnjoj organizaciji suda, a u skladu sa orijentacijskim mjerilima o potrebnom broju sudaca i ostalih djelatnika.

Članak 323.

Pripravnički staž u sudovima traje jednu godinu.

Za vrijeme pripravničkog staža pripravnik se kroz praktičan rad na odgovarajućim poslovima i zadacima, uz stručnu pomoć i pod stručnim nadzorom predsjednika suda ili određenog suca osposobljava za samostalno obavljanje poslova i zadataka čije je obavljanje uvjetovano ispitom za suca za prekršaje.

XXXVIII. POSLOVI SUDSKE UPRAVE

Članak 324.

Predsjednik suda za prekršaje predstavlja sud prema drugim tijelima i organizacijama.

Članak 325.

Poslovi sudske uprave obuhvaćaju osiguranje uvjeta za pravilan rad i poslovanje sudova, a naročito:

- organiziranje unutarnjeg poslovanja u sudu i staranje da se poslovi u sudu obavljaju uredno i na vrijeme;
- stručne poslove u svezi sa ostvarivanjem prava i dužnosti djelatnika suda;
- organiziranje stručnog obrazovanja sudaca i ostalih djelatnika suda;
- vođenje statistike i izvještajne službe suda;
- poslove izvršenja prekršajnih sankcija;
- financijsko-materijalno poslovanje suda;
- poslove u svezi sa pritužbama stranaka na rad suda.

Poslovima sudske uprave rukovodi predsjednik suda.

Članak 326.

Predsjednik suda je naredbodavatelj za izvršenje financijskog plana i proračuna sredstava suda.

XXXIX. PRAVOSUDNA UPRAVA

Članak 327.

Ministarstvo:

- prati i proučava rad sudova u svezi sa unapređivanjem njihove organizacije i poslovanja, kadrovskim pitanjima, stručnim usavršavanjem kadrova, osiguranjem materijalnih i drugih uvjeta za rad sudova kao i drugim pitanjima od značaja za pravilan rad sudova;
- prati sprovođenje utvrđene politike u oblasti prekršaja i proučava stanje i pojave kod sudova i predlaže poduzimanje potrebitih mjera;
- ispituje neposredno ili preko predsjednika suda pritužbe na rad sudova zbog nepostupanja ili odugovlačenja prekršajnog postupka ili iz drugih razloga;
- obavlja i druge poslove predviđene zakonom.

Ministarstvo može tražiti podatke i izvješća od sudova za prekršaje i obavljati neposredan uvid u njihovu organizaciju poslovanja.

Članak 328.

Ministar pravosuđa i uprave u Vladi Županije:

- propisuje organizaciju i način unutarnjeg poslovanja sudova;
- donosi napatke za obavljanje poslova sudske uprave;
- utvrđuje orijentacijska mjerila za rad sudaca za prekršaje, i
- obavlja i druge poslove predviđene zakonom.

Članak 329.

Kad se ustanovi da se poslovi sudske uprave u sudu ne obavljaju sukladno propisima ili se ne obavljaju pravodobno, usljed čega je otežano obavljanje funkcija suda, Ministarstvo će upozoriti predsjednika suda i dati mu naputak za obavljanje određenih poslova i otklanjanje propusta.

Ako se i nakon upozorenja iz stavka 1. ovog članka propusti ne otkloniti, Ministarstvo će obavijestiti Skupštinu Županije, odnosno općinsko vijeće i predložiti poduzimanje određenih mjera radi njihovog otklanjanja.

XXXVI. PRIJELAZNE I ZAKLJUČNE ODREDBE

Članak 330.

Prekršajni postupak u kome do dana početka primjene ovog Zakona ne bude doneseno pravomoćno rješenje završit će se po odredbama ovog Zakona, ako je povoljniji za počinitelja.

Članak 331.

Rješenje o prekršaju koje je postalo pravomoćno prije početka primjene ovog Zakona izvršit će se po odredbama ovog Zakona.

Članak 332.

Protiv svih rješenja koja su postala pravomoćna prije početka primjene ovog Zakona može se u roku 30 dana od dana pravomoćnosti tih rješenja podnijeti zahtjev za sudsku zaštitu, odnosno zahtjev za zaštitu zakonitosti.

Ako Županijski sud po zahtjevu iz stavka 1. ovog članka ukine rješenje o prekršaju, novi postupak će se sprovesti po odredbama ovog Zakona, ako je povoljniji za počinitelja.

Članak 333.

Županijski sud za prekršaje otpočet će s radom najkasnije do 30. lipnja 1997. godine.

Do uspostave Županijskog suda za prekršaje, poslove iz nadležnosti tog suda utvrđene ovim Zakonom, obavljat će Županijski sud sukladno posebnom zakonu.

Članak 334.

Do roka iz stavka članka 333. ovog Zakona Skupština Županije imenovat će suce Županijskog suda za prekršaje.

Članak 335.

Postojeći općinski sudovi za prekršaje nastavljaju s radom sukladno odredbama ovog Zakona.

Članak 336.

Do 1. ožujka 1997. god. općinska vijeća imenovat će suce općinskih sudova za prekršaje sukladno odredbama ovog Zakona.

Članak 337.

Mandat prvih sudaca imenovanih sukladno odredbama ovog Zakona je pet godina ako ranije ne navrše 70 godina života, a mogu biti ponovno imenovani.

Za suce općinskog suda za prekršaje, sukladno odredbi stavka 1. ovog članka, mogu biti imenovane osobe koje nemaju položen pravosudni ispit, odnosno ispit suca za prekršaje, pod uvjetom da taj ispit polože u roku od jedne godine od dana imenovanja.

Ukoliko sudac u roku iz stavka 2. ovog članka ne položi odgovarajući ispit, prestaje mu služba.

Za suce Županijskog suda za prekršaje sukladno odredbi stavka 1. ovog članka, mogu biti imenovane osobe koje nemaju odgovarajuće radno iskustvo utvrđeno stavkom 2. članka 301. ovog Zakona.

Članak 338.

Do donošenja odgovarajućih propisa, sudovi utemeljeni ovim Zakonom primjenjivat će propise koji su bili na snazi u Županiji na dan stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 339.

Ovaj Zakon stupa na snagu idućeg dana od dana objave u "Narodnim novinama Županije Zapadnohercegovačke".

Bosna i Hercegovina

**FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE ŽUPANIJA
ZAPADNOHERCEGOVAČKA**

- S K U P Š T I N A -

Broj:01-III-18/96

Široki Brijeg, 30. prosinca 1996.

Predsjednik
Vice Majić, v.r.